

اروا پوهنه او ملي ويښتیا !

د درېمې نړۍ د هېوادونو یوه تربولو لویه ستونزه د حکومت او ملت تر منځ واتن یا په بله ویناد ملت و پره له حکومته ده. د پرمختلليو هېوادونو حکومتونه له خلکو و پربوي خو په وروسته پاتې هېوادونو کې ملتونه له حکومتونو و پربوي، علتونه یې ډېردي، خو یو اساسې علت یې د خلکو په حکومتنه باوردي. څکه خو په وروسته پاتې هېوادونو کې له ډېرونورو اسبابو سره یو ځای همدا بې باوري هم د زیاتو اروايی ناروغيو د توکپدا سبب ګرئي، د معدي ستونزې، لور روحي فشار، اروايی ناروغي، اروايی نارامي، د شخصيتونو کمنبت، د کمتری احساس، اندیښنې، ژور خفگان، چې د اټول بیا د عمرونو د کچې د تیتوالي سبب ګرئي او دېته ورته په لس ګونو نورې ستونزې د درېمې نړۍ د هېوادونو د ګپو د ورخني ژوند ملګرتیا کوي له بدہ مرغه افغانان د همدا سې یوې بې باوري له امله ورخ تربلي په نویو ناروغيو او ستونزو کې راښکېل کېږي، د افغانانو او سط عمر تر ۴۲ کالو پوري رسېږي، چې د سېمې په کچه تربولو که عمده خلک افغانان دی. ۵ هه ته ۴ هه په وله ۱۰ هه سې یوې ماده کې متله ناپامې سره هم صح وي سورخ تربلي سع په سورروان وي، د لا لویو خطرونو

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

سره مخامنځ کېدونکي دي، چې نېه مثالونه یې د افريقيا په لویه وچه کې د ګنه هېوادونو ملتونه دي؛ سوماليه، کانگو، سوبلي سودان او د اسې نور.

خو هغه ملتونه چې د همدي ناروغيو په وړاندې د حکومتونو بې باوره ستړکو ته لارنه څاري او خپله د خپلې ناروغنۍ د درملنې لپاره لاس په کار کېږي، نه یواحې څاند ناروغيو له بدرو انزارو ژغوري، بلکې حکومت ته هم د اتوان ورکوي، چې په پښو دربرې او له خپل ملت خخه باوره ترلاسه کړي او یوې نېړۍ راتلونکي لپاره لاس په کار شي، الحمد لله افغان ملت د همداسي یو تګلوري په لوري مزل پیل کړي، حنیف حیران یوله هغو افغان خوانانو خخه دي چې د خپل ملت ژورو ناخوالو، د پردې ترشا ځورونکو اسبابو او د ژوند د برياو په وړاندې د خندوونو په ړنګولو او ماتولو کې برخه اخلي.

د افغان ملت شاوخوا ۷۵ سلنډه خوان کول جوروسي، چې ددې انرژي د پالني او رغونې ته نه پام کولاي شي افغانستان او په لویه کې تول افغان ملت یو لوی ناورین ته سوق کړي، چې اداره او کنترول به یې بیا ډېر سخت کاروي. د خوانانو دروزني لویه دنده هغه د کورنيو په غاره ده، کورني دي چې د ماشومانو په روزنه او پالنه کې تربل هر چا ډېراغېز لري، سره له دي چې بنوونځې، د ژوند چاپېریال، ملګري او دا سې نور اړوندې اسباب هم په کې خپل خپل اغېښدلې شي. افغانۍ کورني بايد د خپلې دندې په ارزښت پوه شي، او ددې کار لپاره بنه وسیله هغه د ارواپوهني مطالعه او پوهېدا ده. ارواپوهنه په علمي توګه د انساني سلوک په هکله د زده کړي او احساساتو مطالعې ته ویل کېږي. ارواپوهنه د علومو یوه منظمه خانګه ده چې په ساینسې توګه د مغزو د ګردار او فعالیتونو مطالعه په کې ترسره کېږي ددې ترڅنګ په

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

ارواپوهنه کې د ژوند ورخنى لاري چاري، چې په انفرادي او يا تولنيزه توګه د ستونزو د حل او د ماغزو پوري اړونده نارو غيو په تداوي کې ترى کار اخيستل کېږي تر بحث لاندې نيسېي نولسمه پېړي د اروآپوهني د علم پیل ګنل کېږي په ۱۸۷۹ زېردیز کال د اروآپوهني د علم د زده کړي د یو ځانګړي علم په توګه پیل شو، ځکه چې پدې کال الماني ساینسدان ویليم ونت^(۱) په ځانګړي توګه یو لبراتور د اروآپوهني د زده کړي لپاره د لیپزيگ^(۲) په بنار کې تيار کړ، چېره ته چې په لومړي څل اروآپوهنه د یو تحليلي علم په توګه تر مطالعې لاندې ونیول شوه.

ونت د فلسفې د علم د ځان پېژندنې ځانګه له نویوو تخنیکونو سره په نوموري لبراتوار کې وازميله، دغه از مېښتونه یې د اروآپوهني تر نامه لاندې راوستل. ځان پېژندن^(۳) په فلسفه کې نېغ په نېغه د خپل زړه، فکر، خیال او ارواڅېرنې او خارنې ته ویل کېږي

ارواپوهنه مختلفې ځانګې لري او حیران صېب د همدي پراخ علم د کلينکي او مشورتې اروآپوهني خخه موږ ته په زړه پوري مضامين را اخيستي، نيم په نيمه ارواپوهان د کلينکي او مشورتې اروآپوهني په برخو کې کار کوي. کلينکي ارواپوهان د غيرى نورمال اخلاقو څېرنه، درملنه او مطالعه ترسه کوي، ولې مشورتې ارواپوهان د ډېرو لوړنيو فردي یا تولنيزو ستونزو په حل کې کونښ کوي، په عمومي توګه کوم کسان چې د مشورتې ارواپوهانو تر څېرنې لاندې وي هغوي غيرى نورمال اخلاق لرونکي کسان نه ګنل کېږي

مشهور اتریشي ارواپوه «زېګموند فروید» هڅه وکړه چې انساني

¹ Wilhelm Wundt (1832- 1920)

² Leipzig University, Leipzig, Germany

³ Introspection

د ھوان او خوبن او سېدو هنر

چلندا، په تحت الشعور کې د پیت رواني محرک ھواک ترا غېز لاندې و خېري، چې په دې لړ کې بې جنسی غریزې ته زيات ارزښت ورکړ. د ده په انډ د انساني چلندا ترشا په تحت الشعور کې ان له وړکتوب خخه ډېږي د اسې انګېزې پټي دي چې موږ پړي خبر نه یو او هغوي زموږ د شخصيت پر جورښت او چلندا ژوري اغېزې بینندې د انسانانو په ژوند کې له فطري اړتياوو خخه ترتولو مهمه هغه مينه او دوستي ده، هغه انسانان چې په ژوند کې مينه او دوستان نه لري، نو پر بېلا بېلو اروايي نارو غيو اخته کېږي په دې اړه مشهور اطريشي اروا پوه، Alfred Adler (1870-1937) وايي: تولي اروايي نارو غوي له ټولني څخه د گونبه توب له امله پیدا کېږي، خومره چې موږ له ټولنيز ژوند خخه لري کېږو، هومره به موږ په زياتو اروايي ستونزو او نارو غيو اخته کېږو.

له نېکه مرغه، حنيف حيران صيبد اروا پوهني ارزښت ته په پام سره، ډېږي ګټوري ېرځې را ژبارلي دي. په دې کتاب کې د نورو ګټورو موضوعاتو تر خنګ داسې مسائل مطرح شوي، چې زموږ جګړه ځپلی ولس او ټولنه نېغ په نېغه ورسره لاس و ګربواني ده، لکه: د ماشومانو روزني ته نه پام، د ماشومانو په روزنه کې د کورني او چاپېريال اغېز، د ھوانې او بلوغيت په وخت کې د ھوانانو لازمو او سالمو بوختياوو ته نه پام، د انجونو او ھوانانو اروايي ستونزې او مسووليتونه، د شخصيت د روزني او توکپدا په وړاندې خنډونه، او نور. په دې کتاب کې د دغنو اروايي ستونزو لاملونه او ورسره د درملنې او حل لاري هم په ګوته شوي دي. د کتاب یوه مهمه ځانګړتیا دا ده، چې د اروا پوهني هغه مسائل چې زموږ په دودیزه ټولنه کې ته او له علمي بحث او مطالعې څخه لري پاتې شوي په ډېره روانه او خوره پښتو ژبارل شوي، نو ځکه له

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

دي اثر خخه ئوانان او د هغوي کورني په ډپره بنه توګه گتىه اخيستى شي. زه له دې امله حیران صیب ته مبارکي او کوروداني وايم او هيله تري کوم، چې د اروآپوهنى په دغه مهمه خانګه کې د خپلوژ باړو لپې لپسي وغځوي او له همدي لارې خپل ولس ته لازيات گتیور خدمتونه ترسره کري.

زما په انده درانه لوستونکي غواړي په خپل خان کې يو متوازن او سالم شخصيت ته وده ورکري او یاددې لپاره چې له نورو خلکو او په تولیزه توګه له خپلې تولنې سره له اروايي پلوه بنه مرسته وکري، خپل او لادونو او د کورني (پېغلي او هلکان) په بنه توګه وروزي، نو ددې گتیور کتاب لوستل دي نه هېروي.

ډاکټر ئلاند

۱۳۹۱ کب، عربي متعدد امارات

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

ډاکتر حیرانه! ژوندی خواوسي!

يو وخت (د نسوونئي زده کوونکي وم) چې د پارسي ژبي دا شعر
مخې ته راغي، چې:

دراین دنیا کسی بیغم نه باشد

آگر باشد بنی ادم نه باشد

زه خپلې بنیادمی ته خوشحاله و م چې غمونه راسره ډېردي او په
همدې خاطر بنی ادم یم، ډېر وخت مې په غمونو او دردونو کې تېر کړ او
له خپل خیال و د پارسي ژبي پورتني شعر سره سم په خپل بنیاد متوب
کې پاتې شوم.

وروسته مې د اروايوهني ئینې کتابونه ولوستل، تر ډېره مې يې په
ژوند تاثير و کړ او له ډېر غمونو يې خلاص کرم، زه چې د خپل ئان په

د ٿوان او خوبن او سېدو هنر

اړه خبرې کوم، په دې خاطر چې زه د خپلې تولنې يو مثال يم، د ماشومتوب له مهاله زما او زما په خپر زموږ د تولنې د ڦپرو ٿوانانو روزنه ممکن هغسي نه وي شوي، خنگه چې په کتابونو کې بشودل شوې ده او کتابونه یې وايېي، موږ او تاسي په خپلو کورونو کې، له کورونو څخه د باندي، په بشوونځي، پوهنتون او... هر ځای کې د خپلو کشرانو شخصيتونه وزنو، هغوي ته د کمي احساس ورکوو چې همدغه د کمي احساس هغوي له ژونده زره توري کوي، کله چې ماشوم ته په ماشومتوب کې د کمي احساس ورکړل شو، کله چې ماشوم ته په کورني کې وویل شول چې (مه کوه، مه غږپړه، کمعقله، لوده، ته نه پوهېږي، په دې خبرو، کارونو کې ستاخه کار؟ او...) بس و ګئي چې له همدي ځایه مو هغوي ووژل او هغوي به په خپل تول راتلونکي ژوند کې سرلورې ژوند ونه کري. دا تولي خبرې ما ته هم شوي دي، تاسو ته هم شوي دي او هغه بل ته هم شوي دي او برته یې همدازه، تاسو او هغه بل، هره ورځ په خپلو خپلو کورنيو کې ماشومانو ته کوو. همدا زموږ د ژوندانه بد بختي ده.

ارواپوهان وايېي چې د انسان د ٿوريو لامل دا دی چې د هغه واقعي ژوند د هغه له خيال سره تو پير لري، کله چې زما د واقعي ژوند او زما د خيالاتو تر منځ و اتنين موجود وي، زه مجبورې ٻرم چې له خپل واقعي ژونده تېبنته و کړم او خپلو خيالاتو ته پناه یوسم، ټکه زما په واقعي ژوند کې پر ما سرا او زرهوله محدود ډيونه دي، پابندۍ دي؛ خو زه په خپل خيالي ژوند کې آزاد يم، زره مې ڏې غواړي چې له واقعي ژونده لري په خيالي ژوند کې پاتې شم، چې هلتنه پاتې شوم؛ نو واقعي ژوند رانه پاتې دي او ستونزه له همدي ځایه راجوره ده، ځينې ٿوانان چې مرگ غواړي او په ژوند تنگ وي، همدا له خپل واقعي ژوند تر ټولو لويءه تېبنته ده.

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

مورد او تاسې نه شو كولاي چې د انسانانو په خيالاتو پابندی ولکوو او د هغوى فکرونې ور محدود کړو؛ خو كولاي شو چې د هغوى په واقعي ژوند کې د بدلونونو راوستلو لپاره ھينې ڈھونه اماده کړو، که مورخ پل ھينې ھوانان د هغوى د ژوند واقعيتونو منلو ته هم اماده کړل؛ نو ستونزه به تريوې اندازې حل شوي وي، دا کارد اروپوهني پوري اړوندہ كتابونو له لاري کېږي، زه دې بنه مثال يم چې زما په ژوند کې ډې بدلونونه د كتابونو له لاري راغلي دې.

زما یاره اکتر صاحب حنیف حیران (د ئوان او خوبن او سېدو هنر) ترسليک لاندي كتاب ژبارلى دې او په کې بې د ئوانانو او پېغلو هغو ھورونو، غمونو او دردونو له منځه ورلو لپاره لاري چاري په گوته کړي دې چې دوي بې په ورځني ژوند کې لري. داکتر صاحب ډېرلوی کار ھکه کړي دې چې مورد او تاسې هره ورڅه خولو وايو، چې ھوانان د ټولنې د ملا د تير حیثیت لري، که مورخ پل ھوانان او پېغلي له غمونو، نهيليو او ھورو نو خخه را وو یستې، نو ګنئ چې خپلې ټولنې ته مود سبا د بنه ژوند هيله او خوبني ورکړي ده، همدا ھوانان او پېغلي زمورد راتلونکي نسل پلارونه او ميندي دي، که د دوي په ژوند کې خوبني موجوده اوسي؛ نو زمورد راتلونکي نسل هم له ھور خلاص دې او په دې ډول به مورډه په بنه راتلونکي ولرو.

زما د یو مشردا خبره هېڅ نه هېرېږي چې (له ستونزو یوازي شکایت کافي نه دي؛ بلکې د ستونزو له منځه ورلو لپاره مبارزه او هلي څلې په کار دي) داکتاب د ډاکتر صاحب ډېرله لویه مبارزه ده چې د ستونزو له منځه ورلو لپاره بې کوي زه باوري يم، چې که زمورد ھوانان او پېغلي دا كتاب ولو لي، نو د هغوى په ژوند کې به ډې بدلونونه راشي او هغوى به خوبن شي، بيا ټول په خندا خندا له خپلو ھانونو سره وايي چې (ډاکتر

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

حیرانه! ژوندی خواوسي په دې بنکلې کتاب (زه هم په تلو تلو کې تر نورو د مخه دا غږ په ډاکټر صاحب کوم چې (ډاکټر حیرانه! ژوندی خواوسي) او هم ورته د دي کتاب د چاپ مبارکي ورکوم او تاسي درانه يې لوستو ته رابولم.

مینه او درنښت
هجرت الله اختيار
۱۳۹۱ د کب ۲۲
نتګر هار پوهنتون

دا کتاب

څه راته وايي؟

مانسام ناوخته چې به کور ته ورسېدم، ډوډي، به مو و خوره او بیا به مې کمپیوټر چالان کړ چې یو شی ولیکم، یو مطلب وزبارم او یا مطالعه وکړم، دوه نیم کلن مجیب الله به مې راغې په غېړه کې به مې کښاست او کار ته به یې نه پربنیو دلم، د کیبورډ په تیبو به یې ګوتې و هلې، زما لیکنې به یې راړنګې کړې او وروسته خو یې د کمپیوټر د بندولو تئی هم پیدا کړې وه، چې محضې مخ مې بلې خواته شو، ده به خپل کاروکړ، ما به چې هرڅه ویل چې وه ګرانه، په کمپیوټر کارمه لره، ده به ویل: «نو ته ولې په کې کار لري؟» «ولې ما ته هم کمپیوټر نه اخلي؟» کله خو به بلې ګوتې ته ځنې وتنبتدم، وربه مې راپسې پورې کړ، خو بیا به د تشناپ په پلمه له موره ځان خطا کړ او وربه یې په سوکانو ډباوه چې خلاص یې کړه،
که مې له دې هرڅه سره سره خپل کاروکړ، بیا به رت شو چې زه

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

کښته (د کورلومړۍ پورته) بابا ته څم، مجبور شوم، د ده په خاطر مې د شپې کارونه بند کړل په دې کتاب کې یوه خبره همدا راته کېږي، چې اولادونه مویوازې ډوډي او کالې نه رانه غواړي، مينه هم رانه غواړي موږ باید خپلې کورنې ته، خپلو ماشومانو ته وخت ورکړو، ورسه مجلس وکړو، د ملګرو په شان ورسه خواله وکړو. نن سبا تلویزیونونو غم جوړ کړي، اکثره کورنې به وګوري چې د مانبام له شپږو بجو سریالونو ته کښي، تر لس یوولسو بجو پورې. دا شی د کورنیو تر منځ مينه کموي

زه چې وړکي وم، فکر مې کاوه چې پرهیچا ګران نه یم احساس مې کاوه چې نور ورونه مې پر مور باندې ډېر ګران دي. ان تر دې چې یوه ورځ مې یوه ملګري ته کيسه وکړه چې زه د دوی زوی نه یم، زه یې چېرته پیدا کړي یم، خدای خبر چې اصلې مورو پلار به مې خوک وي. دا کيسه مې له خانه جوړه کړي وه؛ خو زما واقعي احساس همدا او. ممکن زه به ډېر ځانغوبښتونکي او خود خواه بهوم؛ خو بیا همد مورو پلار نه پام دغه احساس را کې پیاوړي کړي و. اتم ټولکې ته چې لارم، خان سره مې فکر وکړ چې کله کوره لري اوسم، په مورو پلار به مې قدر ډېر شي. حربې بنوونځي ته لارم، هلته به یوازې د پنجشنبې له ماسپېښینه د جمعې تر مازديگره رخصت وو چې کورونو ته لار شو، نور نو شپه ورځ به په حربې بنوونځي کې پراته وو. دې کارتنيجه ورکړه هر جمعه چې به کور ته تلم، مور به په مخښکلولم، هوسانه به یې راته پخوله او نازولم به یې.

ما دې کار ته ارو اپوهان تېښته وايي. خوک چې د حقارت احساس لري، د دې احساس د جبیره کولو یوه لاره تېښته ګئي. خوزما تېښته داسي وه لکه خوک چې له بارانه وتښتي او ترناوې لاندې کېښي، عسکري قیودات، د قوماندانانو سپې توب، نا انساني چلنډ، په نه

د ھوان او خوبن او سېدو هنر

گناھ سختي جزاگاني، سپكى سپوري، رتنى... هلتە مى اروا داسې و ئىچل شوه چې پە كراتو مى ذهن تەد ئانۇزنى خيال راغى؛ خود ارو اپوهنى د ئىنيو كتابونو لوستىل راسىرە مرسىتە و كرە چې داھرخە وزغمم پە هغۇ كتابونو كې يوھم پە فارسي كې د چىل كارنىكىي «آين زندگى» و چې اوس داكتىر صاحب ابراهيم شىنوارى پىنتو كرى او «د ژوند لارە» يې نومولى دى. لە حربىي بسونئىي چې خلاص شوم او طب پۇھنئىي تە كامىاب شوم، يوھ ورخ مى د كابل پە زېرە (د فروشگاه سىيمە) كې فريبا ولىدە. دا مى پە اووم تۈلگىي كې تۈلگىيالە وە. ويې پېزندىلم، كور تە يې ورسە بوتلەم. موربى لېرە مودە سره تۈلگىيال پاتى شوي وو؛ خو بىسە وخت مو سره تېر كېي و. پە صنف كې مو خلورنجونى وي. يو خەل د جمعىي ورخ كې د صنف پاكولو تە تللېي وو، دا و طلبانە كارو. تۈللىكىيا وود خېلو صنفوونو بىيىنىي او د بۇالونە مو پاكول د اتم تۈلگىي خۇ هلکان رانتوتل چې زمورنجونى و خوروى. موربى ورسە جىڭ و كر او ورباندى بىشۇو. موربى د خېل تۈلگىي پەرنجونو كىران وو، فريبا بەزە لالا بللەم. اوس نو تر خلورو كلونو ورسەتە يو خەل بىيا دا مى خور شوه، زە يې لالا. دومە راباندى كىرانە شوه چې تۈلە دنیا مى ترى خارولە كورراتە تنگ بىنكارىدە، زېرە مى پە تۈپۈن و چې كله بە فريبا خور و وينم پە اوونى كې بە دوه درې خەلە يې پۆبىتىنى تە ورتلەم زما قىمت بىسە و؛ خود هرچا داسې نە وي. داكتاب زماد دې تجربە پە ارەھم خېرە لرى: كە مور و پلار او لاد تە لازمە مىنە ورنە كېي، او لادونە يې دغە مىنە لە كورە د باندى ليتىي. همدا وي چې كله كله بە ناخوانە ملگەرە او بد عملو انهيوالانو ورپېبنشى، نشو تە مخە كېي او غلط خلک ئىنى جوپاشى. ممکن نجونى د كورنى د بې مھرى پە وجەد خايىنە هلکانو پە لومە كې بىندىي شى چې دوى تە بە د مىنې پە نوم دوكە ورکوي او ژوند يې ورتباھ

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

کوي مورب ھېرژر لە خلکو سره انس او الفت پیدا کوو. غربیان له چا سره ژرنە انهیوال کېرىي، دوى بنايستە وخت له چا سره تېروي چې بىنه و بد يې ئان تە معلوم كېرىي، بىا ورسە د دوستى لاس ورکوي؛ خو مورب ھە د فارسي ژبو متل «يک روز ديدى آشنا، روز دىگر براذر». دا کار كله كله سرى پىنىپمانوي مورب ئىكە داسې يو چې لە مورو پلا رە مو كافي مينه نە دە ليدلى.

دا كتاب د جنسى بې لاريتوب او د ئوانانو د جنسى ستونزو پە اپە هم بحث كوي دا ھە م موضوعات دى چې مورب ورباندى سترگى پتىوو، لىكىنه ورباندى نە كوو چې شرم دى؛ خو ھە شرم چې د دى موضعاتو پە اپە د نە معلوماتو پە وجە پیدا كېرىي، ھەله پامە غورئۇو. مورب پە جنسى مسایلە كوي چې بىكارى يې نە ويني ئىكە دا پخپله بىكارى نە ويني. مورب د ھە زلمكىي پە اپە فكر نە كوو چې پە لومرىي ئىل احتلام كېرىي او حيران وي چې دا خەشى دى؟ نجونى خولە مور سره رازلىي؛ خو ھەلکان د كوشى لە ملگەرە پرتە بل خوک نە لرى چې مشورە ورسە و كېرىي او ملگەري يې هم تر دوى زيياتە تجربە نە لرى. دا كتاب ئوانانو تە د موتىك (جلق) وھلو لە شرە د خلاصون بىي عملې لارې چارې بىسيي. زمۇر اكشە نارينە داسې فكر كوي چې مېرمنى د كوروالايي پە خوند نە پوھېرىي دوى مېرمنو تە يوازى د خپل شھوت د رفع كولود سىليپە سترگە گورى او پە دې پىسى سرنە گرھوي چې مېرمنى يې هم لە مقاربته خوند واخىست كە نە؟ خو كامياب جنسى روابط، د مېرە او مېرمن تە منع مينه زياتوي. پە دې كتاب كې د ژرانزال كېدۇ چارە ھم بىيان شوي ده.

د دې كتاب بله پە زړه پورې مقالە د اروا يې ستونزو پە اپە ده. جىگەر، بې وزلى، نىستى او مهاجرتونو زمۇر ھېر و گەر و تە اروا يې جنجالونە

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

پیدا کړي دي؛ خو په دې اړه لیکنې کمې ليدل کېږي. د دې مقالې لوستل له لوستونکو سره مرسته کوي چې د خپلو اروايي ستونزو ماهیت درک او چاره يې وکړي

دا کتاب د وېږي، دقت، پرخان باور، مذهب او له نورو سره د چال چلنډ په اړه هم ګټورې خبرې لري؛ خود کتاب پر ځینو مقالو باندي د مبالغې سبک غالب دي. مثلاً:

«هغه کسان چې سپورت کوي جنسی انحراف نه لري» دا سممه ده چې سپورت له سري سره مرسته کوي چې له جنسی انحرافاتو څان وساتي؛ خودا نه ده سممه چې هېڅ سپورتيمين به جنسی انحراف نه لري.

«که تاسي هره ورڅ يا کم تر کمه په اوونۍ کې درې يا خلور ورڅې ورزش وکړئ، زه تاسي ته اطمینان درکوم چې تاسي به هیڅ دول ارويې او بدني ناروغۍ ونلري» په دې جمله کې هم مبالغه شوې ده. سپورت د ځینو ناروغيو مخه نيسې؛ خود تولوې نه په ځایيونو کې د مقالو لیکوال داسې حکمونه کړي دي چې علمي بنیاد نه لري، لکه:

«... (ترورزش وروسته) که تربی یاست وارد واره او به یا نور مشروبات مه خکئ چې ډېرتاوان درته کوي»
«کوبنښ وکړئ کله چې خولي یاست مه لامبې، چې دا هم بدن ته زیان رسوي.»

په یوه نیمه مقاله کې ځینې خورا مهمې خبرې هېږي شوې دي مثلاً د ورځني مهالوېش په مقاله کې د سهار له لمانځه خخه شروع د شپې تر وید بد و پورې سپارښتني شوې دي؛ خو په دې مهالوېش کې مطالعې ته هېڅ ئای نه دی ورکړل شوی.

د کتاب دغه ستونزې مې ټکه یادي کړي چې په پتو سترګو به يې هر

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

څه نه منو که نه نورخو ډپر ګټور کتاب دی. زه یقین لرم چې دا کتاب به ډپرو پېغلو او ټوانانو ته نښه ملګری، پوه او خواخوبی مشاور، عملی لارښود او د ځینو ستونزو د حل مرجع شي.
زمور ټولنه داسي کتابونو ته سخته اړتیا لري. ډاکټر صاحب حنیف حیران لویه پېرزوینه کړي ده چې دا کتاب یې برابر کړي دی او هیله ده چې همدا سې به لورین پاتې شي.

ډاکټر محب اللہ زغم
کابل د ۱۳۹۲ د غواصي پنځمه

خپلې خبرى

وايي چې پەزىز كې د بېوزله او وروستو پاتى ھبوا دونو او تولنو و گري زيات پە ھېپرېشن يازور خفگان اخته كېرى، ھفوئى تە د ژوند اسانتىياوې نە رسېرىي ژوند يې لە ستونزو سره لاس او گربوان وي. لە بدە مرغە چې زمونىد ھبوا دونو و گري ھم پە دې ناروغى اختە دې. د پرمختلىيو ھبوا دونو و گري بىاد دېمۇكراسى او ازادى لە وجى د جنسىي بې لاريتوب پە ناروغىي ڈېراختە كېرى. عجبە دا دە چې پە داسې خلکو كې لوستى خلک ڈېروي، شۇنكىي حيران دى چې د داسې و گرو شىمېرى بايد چې كم واي؛ ئىكە چې دوى د دې د ناورو پايلو پە اړه بنە مطالعه او تجربه لري؛ خوبىا ھم د دوى شىمېرى زيات دى.

پە غربىي تولنه كې د جنسىت پە اړه ڈېر كتابونه كېلىل كېرى، هرە ورڅ پە ورڅانو، مجلو او تلوېزونو كې پە دې اړه مطالب خپرېرى؛ خو ھغە څه چې بايد خلک ترى پند واخلي، سرچې خلک نور ھم د جنسىي بې لاريتوب خواتە كشوي. دوى داسې لارېسونې خلکو تە كوي؛ چې د جنسىي اندا منو او جنسىي خوند و نو كىسىپى ھم پكىي ئايوي د مثال پە ډول د بوابې او گرل فرېند (د هلک او نجلى د ملګرتىا) پە اړه مشوري ور کېل شوې وي، د لوړي خل يو ئاي كبدو او د واده د لوړي شېپې پە

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

اړه پکې سپارښتنې شوې وي او په عین وخت کې نصیحت امېزې خبرې هم پکې وي، نو هغه وي چې خلک یې د نصیحتونو برخه دومره نه خاري، خومره چې یې د جنسیت په اړه د لچسپې وي زمونږ په ټولنه کې هم د داسې کتابونو او فلمونو مینه وال زیات دي چې د جنسیت په اړه پکې په زړه پورې خبرې شوې وي، دوي که د زده کړو په موخه د داسې کتابونه رانیولی نو غوره بهوه، زماګران ملګري اسدالله د انش راته کيسه کوله، چې علمي کتابونه ډېر کم مینه وال لري، هغه کتابونه چې د جنسی لارښوونو په اړه پکې معلومات زیات دي، هغه ډېر خلک اخلي، او س سړۍ حیرانه شي چې زمونږ د خلکو معلومات کم دي او که د خپلو عقدو د سرو لوپاره پکې جوازا ولاري ځانته ګوري. د داسې خلکو کمی هم نشته چې د واده او ګډ ژوند په اړه هیڅ معلومات او پلان نه لري. هغوي له مېرمنې سره یو ځای کېدو ته ګډ ژوند او واده واي.

هغه خه چې باید د مېرمن او مېرہ د ګډ ژوند لپاره اړین دي هغه اړخونه هیڅ نه وي ور معلوم که ځای د شرم وي نو مونږ داسې بې شرمي کړې وي چې په يادولو یې سړۍ شرمېږي او چې د شرم نه وي هلته مونږ دومره شرم کړې وي چې د مېرمنو ټول حقوقنه مو تر پښو لاندي کړي وي مونږ تراوسه پورې خپلو هلکانو او نجونو ته د جنسیت په اړه د خه اظهار کولو موقع نه ده ورکړې او د راته ډېر لوی شرم او بدې خبره بنګاري. هغه پونښتنې چې د ماشومانو په زړونو کې وي هغه یې په ځوانې کې هم حل نشي او بالاخره ګورو چې په لوی لاس مو خپل ماشومانو د جنسی بې لاریتوب خوا ته بولې وي. ټکه چې دا د انساني فطرت غونښته وي چې هغه کوم شي ته اړتیا لري او په اړه یې معلومات ونلري؛ نو ارو مرو یې پلتنه کوي. هغه پلتنه که روغه وه نو بنه ده او که

د ھوان او خوبن او سېدو هنر

روغه ونشوھ، بیا یې ناوپې پایلې تربنبو پایلو ھېرى وي. ارو اپوهنه راته
وايى چې تاسې لە خپلو ماشومانو سره داسې چلند وکرئ؛ لکە لە
ھمرازە ملگرو سره، د دوى ھرۇول خبىي واورئ او پە ارە يې د دوى پە
ژبه اپىن معلومات ورکرئ.

ما پخوا ترى دې كتاب ھم د ارو اپوهنى پە بىرخە كې د جنسىت او
جنسىي بې لارېتوب او د حل لارو پە ارە دوه كتابونە (اروايى خوبنى او
بدنى ھواك او نەھىلىي ولى؟) ژبارلىي وو، چې خلکو ڈېر خوبنى كرى؛
خو لا ھم پە دې ارە نور معلومات تۈلۈل راتە اپىن بىرىنىپەل يو كال پخوا
مې ددى كتاب پە راغونەولو او ژبارلو پېل كرپى و؛ خود بوختىاولە
املە رانە و خىنەيدە. پە تېر اخر مې دې تەھم كار و وىل او توند كار مې
پې و كېو. لە بېلا بېلۇ كتابونو او بىرىنىپايانو مې د ماشومانو د سالمى
روزنى د جنسىي بې لارېتوب د پايلىو، ناروغىيۇ، تشخيص او درملنى پە
اپە ئىھىنى نىمكىرى معلومات راتقۇل كېل. نىمكىرى مې ئىكە ورتە و وىل
چې زموۋىد تۈلنى د خلکو لپارە پە دې ارە ھېر كتابونە لىكىل پىكاردىي.
پە دې كتاب كې د خوبن او بىريالي او سېدو، پە خپل ئاند
باوركولو، لە نىشە بىي مواد و پرھىزا او پەرۋاندى بې مبارزە، د او لادونو
د لازمى ترىيى، د جنسىي بې لارې توب پەراونە، خىنەونە، ستۇنلىي او
درملنى پە اپە ھېر جالب معلومات را وېل شوي دې تر تولو جالبە بىي
دادە چې د اسلامى ارشاداتو او لاربىدونو پە رىنا كې لە بېلا بېلۇ كتابونو
او بىرىنىپايانو مطالب راخىستىل شوي دې او ئائى ئائى پىكى ما خىلىپ
ئىنىپى تجربى ھم لە درنۇ لو ستونكۇ سره شىرىكى كرپى دې.
زما زىھە و، چې پەر دې سکالۇ تر دې ھو چندە زىيات كار و كرم؛ خود
ھېر بوختىاولە املە مې ھەمد و مەركەل كە خىر و يى دالرى بە پىسى
روانە وي او پە نېدى راتلونكى كې بە هەغە ھم خپورشى.

د ٿوان او خوبن او سپدو هنر

زه کله کله نهیلی شم؛ ٿکه هغه خوک داسپی کتابونو ته لاسرسی لري هغوي دي ور خبرو ته بي ٿاييه خبرپي او نصيحتونه وايي او دومره وخت ورسنه نه وي چپي داسپي کتاب و پلوري او وي لولي، او يا يپي هم د گتپيو او زيانونو په اره له نورو سره شريک كري، او هغه خوک چپي نالوستي دي او د دوي لپاره داسپي کتاب لو ستل تر ٿولو ارين وي، هغوي نه شي کولي چپي له د چپي رنگ ستونزو خبرشي او گتپه تري واخلي مونبند خپلو ٿولني بي ٿاييه شرمنو دومره شرمگير كري يو، چپي په عام مجلس کي خو ٿه کوي په کتاب کي هم د جنسیت او جنسی اعضاو نومونه، په اره بي خبرپي او حقیقتونه له خلکو سره ڏاوه نه شو شريکولي هغه ٿه چپي پلار او موري بي بايد زوي او لورته ورپه ڏاگه كري او ملگري بي ملگري ته وروبنيي او لازمي لاربنووني ورته و كري، مونبند چپي حقیقتونو ته د شرم نوم ورکوو.

خدائي دي و كري چپي داکتاب هر خوک ولولي، عمل پري و كري او له نورو ملگرو سره بي هم شريک كري.

په پاي کي له درنو او زره ته راتپرو ملگرو ڏاکتر صاحب محب زغم، ڇاکتر صاحب فيض محمد خلاند او له بناغلي هجرت اللہ اختيار خخه ٻپره مننه کوم چپي په د چپي کتاب بي خورپي او په زره پوري سريزي پوليکلي، وي هشولم او په زره پوري مشوري بي راکري.

په ٿوله مينه

ڇاکتر محمد حنيف حبران، کابل د احمد شاه بابا مبنه
٢٤ حمل ١٣٩٢ کال

ماشومان څه شي ته اړتیا لري؟

يو شاعر وايي:

ماشومان که د مشرق که د مغرب دي

د خندا او د ژړا اندازې يو دي

ګورئ! ماشوم که د غریب وي یاد مالدار سپړی زوي وي، د هفوی
اړتیاوې ترده دي، جامو او آرام ژوند پوري نه وي محدودې. هفوی
توجه، مینې، دلاسي او عاطفي ته اړتیا لري تاسي ازمېښت وکړئ، د
مالداره سپړی زوي ته یودوه د مينې خبرې وکړئ، دلاسه يې کړئ؛ نو سره
او وچه ډوډي به هم درسره قبوله کري او که د غریب سپړی زوي ته دي په
بي عزتی او غوسې خوارې او غونبې ورکړي، شاید هغه يې درسره
قبولې کړي؛ مګر په زړه کې به يې د کرکې سیند درته په څووي. ماشوم
له دي سره زړه رابنکون نلري، چې پلار يې د هغه لپاره خومره تکلیف
کوي او خومره کړ او سره د اولاد لپاره پيسې ګتې او بیاخپلو بچیانو ته
پرې خوراکې توکې او جامي رانیسي؛ خونه دasicې نه ده د ماشومانو
غونبستنې نورې دي

ماشوم غواړي، چې له مورو پلار سره کېنې، له هفوی سره خبرې
وکړي او د هفوی خوبې خبرې واوري، هفوی غواړي چې په خپلو

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

معصومو حرکاتو او وړو وړو خبرو باندي ډاډ تر لاسه کړي، د کوشې د نورو ماشومانو په خېر له موروپلار سره ولو بېږي، له هغوي سره و خندېږي، کله چې له نسونئي خخه کورته راستون شي، غواړي چې د ټولې ورځې ګزارش مورا او پلارته واوري، هغوي غواړي، چې د شاوهوا ډپرو څيزونو په اړه له دوی ځنې پونستني وکړي او هغوي یې د دوی په خېر په معصومه او وړه ژبه پوی کړي؛ ځکه چې دوی ته په نړۍ کې هرشی نوی دی او که کوم شی پېښې هم؛ لکه نانځکه د هغې په اړه هم غواړي چې له دوی سره خبرې پرې وکړي.

اکثره ماشومان غواړي، چې د پلار څيلې په پنسو کړي او مزل پکې وکړي، هغوي په اصل کې جو تول غواړي، چې د پلارد څيليو او بوټانو پنسو کولو سره هغوي هم د پلار غوندي لوی شوي دي او په کورنۍ کې همدو مره مقام لري.

زيات موروپلارد څيلو بچيانو معصومانه حرکتونه نه درک کوي؛ بلکې پر خای د دې چې د دوی دا معصوم حرکتونه شاهانه وګني، نور یې پسې تهدیدوي، دارنګ ماشومان پڅيل دي کوچني ژوند کې دېر خه کول غواړي او که کار پرې وشي، کولی یې هم شي؛ خو موروپلار، کورنۍ، چاپېريال او تولنه دې تنه وي جوړه، چې زمونبود دي لولپه تولني دا کوچني دې شازاده واوسي او خپلي هيلې یې ترسره شي زمونبه د تولني دا سې ماشومانو پر زړونو باندي د وخت له تېربدو سره د وهم او ډار خپسي کېنې، ماشومانه جذبات یې ساره شي او بلا پونستني یې تر پايه پوري بې ځوابه پاتې شي. هغوي بیا هم غواړي چې د څيلو جذباتو اظهار په څه ناخه ډول وکړي؛ مګر یو غېبې لاس یې خوله ورپتې او ژبه یې وروتري بیا که خوک هغه ته د خه ويلو یا د خه کولو موقع هم ورکړي، هغه د ويلو او کولو توان نلري.

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

دا او پېندىزونە كاركاراد دوى د لوپېدو سره د دوى پەذھنۇنو او زېونو كې رىبىنى كوي، يو وخت چې زلميان شي لە نورو ھېرو گناوو سره سره يىپەزە كې دا ارمان وي، چې لە خېل اولاد سره بە كوم ھول ديكاتوريك چلنە و كېي. پەپاي كې گورو چې يوه لويە گناه جاريە ترىپەزە شوي وي.

ترېتولو بىدە دادە چې د ماشومانو دا غېرگۈن د بدنى ناروغىيولكە تبە، زىكام، تۇخى او نورو پە خېرنە گورو او نە يې محسوسوو؛ بلکې دا د ماشومانو يوه داسې ناروغىي دە، چې د هەغۇي د نە وجود لكە (واينە) ياخىنجى چې لرگى و خورى داسې و راستە كېي.

پە ھېرو گورنيي كې بە موليدلى وي، چې خاوند او مېرىمن يې پە وپو وپو خېرە سەنبىتى وي، دا يوه ورئۇنە وي، هەرە ورئۇ دا حال وي او ماشومان د دوى دا حركتونە تل خارىي او ورسە لويپېرىي. د دې جنگ جىڭپە كومىي منفي اغېزى چې پرماشومانو غورئىي، هەغە يوازى ماشومان محسوسوی؛ خولە بدە مرغە چاتە يې اظهارنەشي كولى او نە ھەم خۆك د ويلو او اظهار حق ورکوي.

گورئى! كە تاسې تە پە كور كې لە مېرىمنى يالە چا سره د جنگ جىڭپە او تېزى خېرىي ارتىيا وە؛ نود خېل ماشومانو پەرپەراندى يې مە بىرسېرە كۈئ، خېل ماشومان لە دې تىرىخ احساس ئىنى و ۋەغورئى زەدانە وايم، چې كورنى دې وي، جنگ جىڭپە او ستۇنزا دې نە وي؛ مەگر زە بىاھم دا وايم چې يو لوستى پلاريوه لوستى مورد خېلى كورنى او بچيانو لپارە دازمینە نە برابروي، چې د خېلىمەنخىي جنگ دې د دوى تر بچيانو او د كور د باندى و وەخىي.

ماشومانو ته باید څو مره مینه ورکړو؟

عموماً ماشومان مینې، عاطفي او د لاسې ته اړتیا لري. هر ماشوم غواړي، چې د مورو پلار او د کورنۍ د وګرو له مینې او شفقت خخه برخمن واوسې، که چېږي ماشوم ته مینه ورنکرای شي، هغوي له یوې سختې تندې سره لویېږي او د هر چا په سترګو کې مینه لټوي، د هر چا لاس، تندې، سترګو او خولې ته متوجه وي، د هغوي ذهنې کيفيت د هغې صحرا په خبروي، چې دوي تنده غرو ګلاليو ماشومانو ته ټول سراب سراب بنسکاري. هغوي د مینې د او بوا په هيله ورځي، مګرهیڅ شى لاسته نه ورځي. دې ته ورته کيفيت له عاطفي او شفقت خخه د بې برخې ماشومانو هم وي، هغوي که ټوانان شي هم د مینې او د لاسې په لته کې وي؛ مګرد وخت په تېرې دو سره دوی بېخې ترې لري پاتې کېږي او بیا هغه ته خپل ماشومان د اسې جوړ شوي وي، چې له خپل پلار یا مشر ورور خخه مینه او د لاسه غواړي؛ خوله بدہ مرغه چې هغوي خپله هیڅ شی نلري، ټکه چې هغوي ته چا نه وي ورکړي

نجونو ته هم په کوچنيوالی کې د لاسې، مینې او عاطفي د نه

د ھوان او خوبن او سېدو هنر

رسېدو په سبب، هغوي په پېغلتوب يا له پېغلتوب وروسته له يو عجیب کیفیت سره مخ کېږي، هغوي ته په کورکې چا مینه نه وي ورکړې، چا ېې خبرې نه وي اورېدلې، خوک ورسره د ګډ ژوند او جنسی ستونزو په اړه نه وي غربېدلې، هغوي ته دا گناه که هر خومره وړه يا ستره بنکاري؛ مګر لا شعوري يې زړه غواړي، چې یو خلې وکړي دوي که د ټولنې له بدکرداره هلکانو سره مخ شي؛ نو هغوي د رښتنې مينې په نوم دوي په قفس کې بندیوانې کړي، کرار کرار يې مینه له خپل هوس ځنې قربان کړي او د عیاشی، د یوې وسیلې په ډول ېې وکاروی.

او ځینې هلکان او نجوني چې د کورنیو بندیزونو، سختیو او ډارله سببې د عیاشی، مخنه وينې، یوازې ناست وي، د مینې او شفقت په لټه کې وي، هغوي ته ھکه دا نشي رسېدې، چې کورنی بندیزونه وي، هغوي ته یوه لاره ور معلومه وي، چې خود لذتي ياله ځان خخه خوند اخپستانه ده. د نفسياتو د علم له مخي دا یوه داسي کرنه ده، چې خپله رامينځته شوی، لګښت نه دی پري راغلي، له چا خخه ډار نشته او هر چېرته تر سره کېږي، په دې وجه د دې هیڅ مخنيوی نه کېږي.

زمونې په ټولنې کې د داسي ماشومانو کمۍ هم نشته، چې له کچې زياته مینه ورسره کېږي او بې ځایه نازول کېږي، مور او پلاړيې په چتكې سره ټوليې روا او نروا غونبتنې پوره کوي دارنګ کېنې عموماً له اولنيو اولادونو سره کېږي، کله چې لو مرپی لور یا زوی پیدا شي، ټوله ورڅې په غېړو کې ګرځوي، شوځ ېې اموخته کوي له مور او پلاړ ځنې ېې دا هېروي، چې په راتلونکي کې دوي نور اولادونه هم زېړوی او هغه مینه چې دوي ېې یوه بچې ته ورکوي هغه بیا په نورو هم و بشل کېږي؛ مګر د وخت له تېرېدو سره مونې ګورو چې اولني ماشوم خپل ځان ډټوليې مینې حقدار ګنې؛ ھکه چې هغه اموخته شوی دی.

د ٿوان او خوبن او سېدو هنر

کله چې دوه درې نور اولادونه وزېري؛ نود مور و پلار مينه یې هم
ورسره ووپشل شي، لومړنۍ بچې چې څنګه اموخته شوي دي، هماگسي
مينه نه ورته رسېري، او س د هغه نانځکي او د لوبو نور شيان هم له نورو
وروئو او خوبندو سره شريک وي، ارو اپوهان وايي، چې داسي ماشوم
په لا شعوري ډول نور مال نشي پاتې کېدي، هغه له هره ظايمه او هري
لاري چې وي خپلې اړتياوې پوره کوي

مور و پلار يې د افکرنه کوي، چې انسان تل په یوه حال نه وي،
کېدای شي یو وخت ورسره دومره پيسې نه وي، چې د خپلو اولادونو
تولې غونبنتني پوره کړي یو وخت یې چې زوي پنځلس کلن شي؛ نو یو
ناڅاپه ورته وايي ((او س خوتہ ماشوم نه یې چې هرڅه غواړې...)) مګر
هغه ته خپل ټهان او س هم ماشوم بنکاري؛ ټکه چې تردي ورځې پوري
دوی نازور کاوو، او س یو ناخاپه ورته ټوان ويل هغه له ټهان سره د مور
و پلار لویه جفا ګنې

زمونږد ټولنې په زياتو کورنیو کې د مېرنیو مېندو هغه رویه، چې له
بنزیو سره یې کوي، هغه هم د یادونې ورده. عموماً چې د کوم ماشوم
خپله مور مره شي او مېرنې مور ته ورپاتې شي، هغوي ته که د ژوند هر
خومره امکانات شتون ولري؛ خود خپلې حقيقی مورد مينې نه
ورسېدل د دوی لپاره له یو لوی نعمت خخه بې برخې کېدل دي په دې
کې د پلرونو هم لوی لاس دي، چې د بچيانو د مور د مړينې خخه
وروسته د هغې شتون نه محسوسوي؛ بلکې د خپلو عقدو سپرولو لپاره
یوه بله داسي مېرمن راولي، چې د مرې مېرمنې د اولاد د تباھي سبب
و ګرځي. او س یې که له دې مېرمنې بچيان وزېري، هغه خو مور لري،
هغوي به نازول کېري او غونبنتني به یې هم تر سره کېري؛ مګر د هغې
بلې مېرمنې بچيان، چې خوک یې د سالمې تربیې، پالنې او روزنې نه

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

وی، وحشیان لوییبزی. هغوى په یوه کور کې گوري، چې ھینو ماشومانو ته هر دول اسانتیا وې شته او ھینو ته له قهر، غوسې، کینې او کنھلۇ پرته هیچ نه رسپبزی. هغوى د نھیلی د ژوند دا سېلاپ له ھانه سره کرار کار د ھوانى د منزل پر لور بیابی، دا چې د ھوانى د ژوند بنسټ چې کوچنیتوب او بنه پالنده، بنه نه وی اپسۇدل شوی، هغوى اوردى، چې د فرار يبا تېبنتې لاره غوره کېي، او سەھغۇي تە پخپل کور کې مېرىنى مور، ورونىه، خوبندى او خپل پلاھەر خەپردىي او دېمنان بىكارى. لە دې دېمن خخە د خلاصون لپارەھەر لاره چارە لتىوي، غلاکوي، فحاشى كوي او همدا سې نور ناوارە كارونە كە يې دې گناھونو تە لاسرسى ونه شو؛ نو خود لذتى يالا له ھان خخە خوند اخىستنە خوارو مرو كوي. دا نوبىا نورو لويو گناھونو تە د ورتىگ آسانە لارە ده.

زمونبود تولنى د خلکو یوه بلە ستونزە داھم ده، چې هر پلاھ، اتە - لس او ان تېپنھلسۇ پورې او لادونە لري، هغە نشي كولى چې پە آسانى. سره د دوى ارتىا وې ورپوره کېي، لازمى زدە کېپى پېپى و کېي، پە دوى کې داسې كورنى ھم شته، چې ھېپى پېسې لري، خپل بچيانو تە هر ھول د ژوند اسانتیا وې برابرولى شي؛ مگە مينە، عاطفە او پاملىنە د هر ماشوم نشي كولى. ماشومان پە داسې حالاتو كې خپل پلاھ همراز نشي گنلى. د ستونزو او خىليمىنئى تعصبو نو له املە يې پە غېپى کې نشي كېناستلى، بازار او سېل تە نه شي ورسە تللى؛ ئىكە چې هغە نور بچيان يې ھم دغسى تېپنە غوارى

ھغە مينە چې مور و پلاھ يې دوو يا دريو ماشومانو تە ور كوي او وس يې پېپى رسپبزى، هغە زياتو ماشومانو تە نشي رسولى؛ نو پايلى يې گورو چې پە لوى لاس مود خپل او لادونو حقوقە تېپنبو لاندى کېي

دي

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

د پلرونود يكتاتوريك او له غوسى پك چلنده ماشومانو ته اروايي ستونزى زېبوي، هغوي كەبد كارنه شي كولى، خوپەنبە كار كولو كې هم د پلار لە غوسى يېرىبوي. زييات پلرونە پەورپۇرپۇ كېنۇ، لوپۇ او خېلىمىنخى شخۇ خېلىپەچيان سخت و هي، تىكوي او تەھدىدوي. هغوي تل يو پناھ ئاي، چې د مورغۇرپۇر د ورئى؛ خولە بىدە مرغە چې مىندى پى يې هم دومرە تەھدىلىپە اموختە شوپۇر و يى، چې نە خېلىزۇ تە مىنە وركواى شي او نە هم داد.

كە داسې يو پلارتە يې زۇي ورولارشى يوه غوبىتنە ترىپە و كېرى يا كوم و راندىز ورتە و كېرى؛ نو پلارتىپە لە غوسى سورشىن و اوپرى او ورتە وايى:

... زماپلار مە جورپۇر، تە يې او س ما تە بنىپى، بس كە خولە دې بىندا كە او...

او كېدايى شي پە مخ يې خېلىپە هم ور كېرى، بل و خت بە يې دا زۇي خنگە جرأت و كېرى، چې د پلار پە مخكىپە ناروا خوپېرىپە يوه جايىزە غوبىتنە او پوبىتنە و كېرى. دا زۇي بە يې خە كوي. تر كومە بە پە كور كې دا خېرى اورى، هغە ارو مرو لە كورخنىپە را و خەي او د دې مىنې نعم البدل پە كوشۇ كې لە خېلىپە نور و همچۈلۈ ماشومانو تەلاسە كوي، هغە او س دا نە گورى، چې د كوشى او كلى دا ماشومان خنگە دى، هغوى هم ددوى پە خېرى دى، تربىيە لرى، نە يې لرى او خە ور كېنىپە كوي. پە هغوى كې شايد ئىينىپە سېگرت خەكىي، نسوار كوي پە غلا اموختە و يى او داسې نور. پە هغوى كې هم د دە پە خېرى د كورنى ناۋەرە چاپېرىيال خە راتىبىتەلىپە وي او دلتە هەرە ورئۇ نور هم د تباھى لور تە روان و يى؛ خۇ دلتە داسې خوك نە وي چې د پلار پە خېرىپە و بىنكەنخى، آزاد و يى او هر خە كولى شي.

د ھوان او خوبن او سېد و هنر

کله چې د دوی بنې بلد شي، له هرناروا کار ئىخني خوند اخلي، په یوه بل توکي کوي، له بسونئي خخه تبستي او نور ملگري هم ورتە هخوي خومره چې د دوی شعور بيدارېږي د تېبستي پر نويو لارو فکر کوي زه ټولو ميندو او پلرونو ته دا مشوره ورکوم، چې د خپلوا عملونو په سبب په هغه دوزخ کې خپل ماشومان له ئاخانو نو سره مه سوھوي، چې تاسې پخپله ئاخانو نو ته خوبن کړي او جوړ کړي دی ګورئ! ستاسي بچيان ستاسي او د ټولنې راتلونکي دي، د خداي په خاطر خپلوا بچيانو ته مينه ورکړي، په هغوي بسونئي ووایع، هغوي ته غوره اخلاق و بنسيئ، د هغوي خبرې او کيسې واوري، له هغوي سره د دوی په معصومانه او وړه ژبه کيسې وکړي، هغوي مه ترهوئ، له هغوي سره د اسي رازداره واوسئ لکه له یوه همھولي سره. د هغوي په سترګوکي د دوی راتلونکي و ګورئ، له شاقه او سخت کارونو یې و ژغورئ. د هغوي ملگري او ټولګيواں و خارئ؛ بلکې پخپله بې ملگري شئ، په کورکې ترې د تېرې ورخې د بسونئي، د لوبو، د شوخيو او کورنيو معاملاتو پونستني او خبرې شريکې کړي. د دوی ته د احق ورکړي، چې خپله روا او ناروا خبرې درسره شريکې کړي، هغوي په نرمي له بد و کړنو و ژغورئ. جومات ته یې مانځه ته درسره بوئي. د دوی پرواندي بې هوده او بېکاره مجلسونه مه کوئ، د دوی په وړاندې سگرت مه خکوئ. د دوی په وړاندې هغه کارمه کوئ، چې د دوی پرژوند منفي اغېزې بشندي دوی لکه ګلان د اسي وساتئ، غوره او به خور یې وکړي او خپل ئان یو بنې او غوره پلار ثابت کړي.

د اولاد تربىيە او كورنى چاپپېرىال

زمۇن بې پەتۈلە كې زىيات مورۇپلار پەللىوى لاس خېل اولاد د بې لارپەتۈب لورىي تەكشىوي، هغۇي خېل اولاد تە خېرى د پېغۇر پەھول كوي. د مثال پەھول كە كوم بچى يې لە كوم تكىرە ۋاكتىر خەمتاشرە شوئى وي او د پلاريا مورپەرەندىپە ووايىي چې كە لوى شەم زە بهم ۋاكتىريا انجىنېر جورپېرم؛ نوپلارىي پە طەنزييە او قەرىپدىلىي ژېھەورتە وایىي، ((مەدار خورە، تەدىشكىل و گورە، ستاشكىل د ۋاكتىريا د انجىنېر دى؟ تە بەلە پەكۈرۈ خىخۇلۇ پەرتە بل كارنە كوي....)) خېلپۇچىانو تە بايد ووايىو، چې: ((گورە بچىيە! مخ دې مىنئە، لەمونخ او اودس كوه، كالىي دې پاكاغوندە او پەھەر ئاي كې خلکوتە سلام اچوھ....))

كىلە چې لە بېرون ئىخى يالە بېرون ئىخى كورتە راستون شو، سلام يې ونکىرۇ، ورورتە ووايىاست، چې گورە بچىيە تانە بىيا سلام ھېر شو؟ گورە بچىيە كە تە لەمونخ نە كوي، خىرن گرئىي، خىركەن بە وایىي چې دا د پلانى زوئى دى، خۇمرە بىي ادبە او مەدار خوردى....

د ھوان او خوبن او سېدو هنر

نه دا چې ورتە ووايوا ((دمدار خورزویه یا خنزیره دا مردار مخ دې
ومينځه ستاله لاسه زموږ پزې پري شوي...))

په داسي حالاتو کې ماشومان په لا شعوري ډول د پلار او مورد کړنو
خلاف کارتسره کوي. داسي ماشومانو ته یو څه کورنۍ چاپېریال
خراب شي، یو څه یې تو لنيز چاپېریال کې اخلاقېي فسادونه وي،
ماشومان بېچاره ګان د خپل رونډ راتلونکي لپاره هیڅ فکرنې شي کولي.
هر ماشوم پخپل ځان کې د زده کړو، د کار کولو او د څه جوړ بدنه یو
عظمیم جو هر او ټواک لري؛ خو که دا ټواک او استعداد یې څوک په کار
واچوي. د ماشوم ذهن د بنو او بدرو کړنو لپاره اماده وي، دوی له هرې
نبې او بدې پېښې ډېرژراغېزمن کېږي؛ نوراځئ چې خپلو ماشومانو
ته دوی غونبستني ورپه ټهای کړو، حقونه یې ورکړو، د دوی
استعدادونه او ذهني ټواک په کار واچوو، داسي فکرو کړو، که چېږي
مو درې ماشومان سالم وروزل، درې کورونه مو ودان کړل او که
بالعكس مو دوی ونه روزل؛ نو د خپل راتلونکي نسل لپاره مو د
بدبختي، د بنستې ډېره کېښوده.

د نجونو او ټوانو اروايی ستونزی او مسوولیتونه!

ويل کېږي، چې انسان په فطری ډول د خوبني، خوند اخيستني او د تېښتني يا فرار لوري ته زيات مايله وي. ځينې تشن په نوم فلسفيانو او روښنځرو خلکو دي وړ جذبو ته اټکلي حقیقت وايي؛ مګر مونوله دوي سره په دې خبرو نه یو جوړ. اصلًا دا حقیقت نه بلکې یوه مفروضه ده. حقیقت دادی، چې انسان په فطری ډول د بې صبرۍ بسکاروی او عجبه داده، چې خطر خوبنوونکي هم دي. که چېږي انسان په فطری ډول لذت خوبنوونکي واي، نونن به د زمکې پرمخ یوازې ژوي او نورې خزندې او سېدي او د انسان به نوم نښان هم نه.

ستاسې لپاره دا تجربه نوي نه ده، کله چې ماشوم په پښو شي؛ نو هغه په کرار نه کېني هغه کوبنښ کوي، چې لور ئاخاي ته و خېژري، د مور و پلار په سینه سرته و خېژري، همدارنګه کوبنښ کوي، چې له خپل توان خڅه ډپر درانه پېتني او خیزونه پورته کړي او سر بېړه پردي هیڅ د وېږي احساس هم نه وي ورسره. د ماشوم د ننه د فرار او مقاومت په خېړ څواکونو کور جوړ کړي وي، چې کله هم هغه له دا وړ ستونزو او خطراتو

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

سره مخامخ شي، چې وړاندې تري دې يې د هغه په اړه علميت نه درلود،
هغه مجبوراً د تېبنتي لاره غوره کوي او د فکرونو نړۍ ته پناه وري.
مونږ چې د چا په اړه شننه کووا او غواړو چې درملنه يې وکړو، هغوي
له حقایقو تښتیدلي دي او په خپلو تصوراتو کې يې یوه رنګينه نړۍ
خانته جوره کړ بده او یا هم بېرتنه د کوچنيتوب پر لوري کو چېدلې دي.
تاسي خانته ته د دوکې او فربې ورکولو هڅه مه کوي. داسي مه انګړئ
چې داسي هر خوک نه جورې بېي. زمونږ او ستاسي تر ستر ګو لاندې نوي
سلنه ماشومان له خپلو هدفونو او سمو لارو خڅه غړېدلې دي. د دوى په
بې لاريتوب کې د دوى د مورو پلار او بنوونکو لوی لاس دى او
همدارنګه به يې، خه اغېزې د بد چا پېریال هم ورباندې وي.
وړاندې تر دې چې د ماشومانو پر وړاندې د داسي چيلنجونو په اړه
د دوى مورو پلار او بنوونکي وپوههو، غواړو چې د داسي بد مرغيو په
اروايې خواوو خبرې وکړو. هغوي هيڅ ملامت نه دي او نه يې ملامتول
پکاردي. هغوي ته تراوسه پوري هيڅکله یو ربنتونی لارښود لارښونه
نه ده کړې.

مونږ ته د داسي معصومون جونو او هلكانو ليکونه رارسېدلې دي،
چې پکې دوى له خپلو ستونزو نه سرتکولې دي، په تېرو خوارلسو
کلونو کې مونږ ته په دې اړه کم او زیات پنځه لکه داسي چيلنجونه
رارسېدلې دي، چې په هغوي کې دوى دې وپ ستونزو ته ستونزې نه؛
بلکې ناروغې ليکلې دي. د دوى په اند د دوى درملنه لاعلاجه ده، د
دوى د هريو د ناروغې نښې په لاندې ډول دي:

- بدن يې بې ساه غوندي وي
- زړه يې له ډاره خڅه ډک وي
- مازغه او سرې بې نیولي غوندي وي او ګنګسيت محسوسوي

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

- له نړۍ او ژوند خخه یې زړه تورو وي.
- مرګ خپل سرته ولار محسوسوي.
- غواړي، چې ومرې، خو له مرګ خخه تښتی هم.
- مطالعه خوند ورکوي؛ خو زړه یې ورته راتنګېږي.
- د فکر او پربکړي کولو ټوکار یې له لاسه ورکړوي.
- بدنه یې کمزوری او رنګ یې زېرو وي.
- ځان ډېرتیت او سپک ورته بنکاري.
- په تولګي کې یې که نسونکي د پونتنې لپاره ودروي؛ نوزړه یې له ډاره پورته پورته لوېږي، ژبه یې بنده شي او خوله پې راماته شي.
- د پونتنې ټواب ورته ياد وي؛ مګر له ذهن خخه یې نه راوخي، که ووايي هم ته واخوک تري د دار په سرا فرار اخلي.
- په سترګو یې توره تياره وي.
- د سترګو په وړاندې یې ستوري ځي راخي.
- زړه یې نه غواړي، چې له سره خبرې او توکې تکالې وکړي.
- حافظه یې کمزوري وي او هرڅه تري ډېرژر هېږږي.
- تل یې زړه غواړي، چې پرته له کومې پېښې وژاري.
- دا ډول نښې په نجونو او هلکانو تولو کې وي، نجونو مونږته په ليکونو کې کښلي وي، چې له هلکانو خخه یې ډېرنفتر راخي. مور او پلار یې چې د واده خبره ياده کړي نو په زړه کې یې ډار په څو شي او کړکه یې تري کېږي.
- په دوى کې ډېرى داسي وي، چې کتابونو او فلسفو ته یې پناه وړې وي؛ مګر هلته هم له معمو سره مخ وي، په دوى کې ئينې داسي هم وي، چې د مشهورو شاعرانو شعرونه د ژوند فسلفه ګنې او شپه ورڅي یې لولي.

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

د اسې ټوانان هم بې شمېره دي، چې فلمي سندرو ته د ژوند فلسفه وايي په دوي کې ډېرى د اسې دي، چې ليکي:
 ((که چېږي غم اصل ژوند وي؛ نو د ژوند کولو خه ګتیه؟ زه چې خوک په خندا گورم؛ نو غوسه مې ورته راخي او هغه کس مې جاھل له پامه راخي زه غواړم چې په خپل ژوند کې یو لوی کارتر سره کرم، یا لوی نوم پیدا کرم؛ مګر خپل ژوند مې بې ھدفه راته بنګاري، تردې چې ځانوژني ته مې زړه کېږي، په فکر کولو ستري شوي یم او په زړه مې ډېر بوج دی، او س د خداي ج خاطرو کړئ ماته لارښوونه وکړئ.))

د حقایقو او فلسفو تر مینځ چې کومه تیاره ده، دارنګ ټوانان په هېږي کې غورئي پرخې. ډېری ټوانان مونږته ليکي، چې که چېږي مود دوي سمه لارښوونه او درملنه ونکړه؛ نو کېداي شي چې ځانوژنه وکړي. دا یوه د اسې انډېښنه ده، چې مونږ درک کېږي ده او مونږيې دې ته اړ کړي یو، چې سپينې خبرې وکړو او له تاسې سره یې هم شريکي کړو. دا چې د اسې زیاتې موضوع ګانې په جنسیاتو او ارواپوهنې پورې اړه لري او په ځانګړي ډول د هرچا درملنه ډېر ستونزنمنه ده، مونږ کوښن وکړ، چې د وړچابو له لارې یې تر خلکو وروسوو. که خه هم په ځینو شرایطو کې مونږ هم شرم محسوساوه؛ خو وروسته مو پرېکړه وکړه، چې باید دا پردي نوري لري کړو او حقایقو ته مخه کړو؛ ھکه چې د مورو پلار او د ماشومانو تر مینځ دا وړ پردو پورتنې ستونزي را ولاړې کېږي دي د دې پايلې هغه وخت را خرګند ډېری کله چې دوي ټوانې ته په رسېدو بېرته د کوچنیتوب لوري ته په شاتګ مجبور ډېری

عجبه خوداده، چې په تولنه کې د کورنۍ تول غړي ماشومان، سړي او مېرمنې تول په خپل ځای له يادو ستونزو سرتکوی او همداسې وي، ھکه چې د مشرانو حق تلفي د دوى تېرو شویو مشرانو کېږي وي او د د

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

وی په لاشور ڏهنوونو کې هماگه انگازې خوري وي، دوي غواړي چې په لا شعوري ډول یې په خپلو بچيانو هم پلې کړي. که خه هم دوي په دې کونو کې د خپلو ماشومانو بقاوينې کيسه داسي نه وي دوي په لوی لاس خپل ماشومان د تباهي کندې ته ورتېل وهی.

د ټولني د وګرو د شرم کيسه په خپل ئاي، موږ غواړو، چې په ټولنه کې ټوانانو، نجونو او د دوي مور و پلار ته یقین ورکړو، چې دا ګومه داسي لویه ستونزه نه ڈه، چې له هغې د ډار په سبب موږ د قوم د یو بچي په زړگونو غوبنتني، ارمانونه او په لسکونو ارادې په زړه امبر پاتې شي او تر پايه یې اظهار هم و نکړي

موږ د طب، نفسياتو او د فلسفې له ليدلوري نه غواړو، چې له تاسي سره خبرې شريکې کړو او نه زموږ هدف علميت خر ګندول دي؛ بلکې د یو عام ڏهن وګړي ته د اصل مسلې سپارښته ده چې تر سره یې کړو.

د بلوغت پيل او د جنسى بې لاريتوب شونتىيا

پخوا وختونو كې چې جنسى تمايلات كم و، نجوني او هلکان به له پنځلس کلنۍ خخه ترا او ولس کلونو پوري بلوغتە رسېدل، تر خوبه چې شيطان نه و غولولي هغوي له خپله ئانه جنسى خوند نه اخيستو، علت يې دا و چې دوى ته د جنسى بې لاريتوب لاري چاري نه وي يادې؛ خو اوس داسې نه ده نوې خېړنې وايي، چې اوس مهال په غربى هيوا دونو کې هلکان او نجوني له نهه کلنۍ نه ونيسه تر ديارلس کلونه پوري بلوغت ته رسېږي. د دوى په تخرګونو او نامه لاندي وېښته رازرغونېږي او د هلکانو پرمخ گيره او بریت راقو کېږي. په ديارلس کلنۍ کې نجونو ته لوړمنې میاشتنى عادت رامینځته کېږي؛ خو په دې وخت کې که واده و کې حامله کیداي نشي.

يوډول خړنګې او به چې له پېغله کيدو خخه دوه کلونه وروسته خارجېږي، له هېږي وروسته نجوني د دې جو ګه وي چې او لاد وزېږوي. لکه وړاندې مو چې وویل په غربى هيوا دونو کې هلکان او نجوني ژر بلوغت ته رسېږي، وجهه يې داده چې دوى په جنسى معاملو په

د ټوان او خونن او سېدو هنر

کو چنیتوب کې پوهېږي او تل هڅه کوي چې خپلې جنسی عقدې سړي
کړي.

په لوړېيو وختونو کې چې هلکان بلوغت ورسېږي هم د دې امکان نه
وي چې په د اولاد د زېږيدو قابل دې شي، تر خو یې چې سېرم نه پاخه
شوي زموږد ټولنې هلکان هم او س په فطري ډول بلوغ ته نه رسېږي،
دوی هم په لوړې څل له ځان خخه د خوند اخیستنې په مرسته ځان بلوغ
ته رسوی او تر وخت وړاندې بالغ کېږي، چې داد جنسی بې لاریتوب
پېلامه ده په دې وخت کې په دوی کې بدنه او اروایي بدلونونه
رامینځته کېږي، سینه یې پلنېږي په غږ کې دروند والی راخي او
مخالف جنس ته یې ډېرزه کېږي. دا چې په دې عمر کې ناممکنه وي
چې دوی دې له چا سره جنسی معامله وکړي، ئکه چې تجربه او لاري
چاري ورته معلومې نه وي، هغه وي چې ډېرسی هلکان جنسی بې
لاریتوب ته مخه کړي، په دې وخت کې باید مور او پلار پر خپلو
ماشومان ډېر پام وکړي

د هلکانو

جنسی بې لاریتوب او ستونزې !

له بدھ مرغه چې زمونږ په تولنه کې د هلکانو او نجونو د بلوغت پیل سمنه وي، دوی شکي وي هغه تبديلي چې په دوی کې د بلوغت په وخت کې رائخي، چې دا به نورمال او که غبرنورمال وي. دا چې دوی يې په اره کره معلومات نه لري، دوی اشتھاري حکيمانو او ملايانو ته ورځي. هغوي په یو ډول ڏهنې کشمکش کې راګپروي، د دې ڏهنې فشار(stress) په وجه هغوي له بېلا بېلو بدني او اروايي ناروغيو سره مخ شي. له هیڅ شي سره يې مينه نه وي، تل شکسته او زړه يې تنتګ وي. یوازيتوب خوند ورکوي، خوب يې کم شي. وزن يې په کميده شي او په بدنه کې يې نري نري دردونه پيدا شي، اوس نو هغه بشه مطمین شي چې ناروغې يې ڈېره زياته ده. خوداسي نه وي، هغه روغرمتوي، بلکې داسي خوک نه وي چې د هغه رهنمائي وکړي غوره دا ده چې له بلوغ نه وروسته هلک او جيني ته په مناسب چوکات کې واده وشي، د هغوي حیا خوندي کړاي شي. کوبنښ وکړئ، چې خپلو اولادونو ستاسي او د دوی په خوبنې دونه وکړئ؛ حکمه چې دا د تول عمر سوداوي، د دې بدلوں بیا نه شته.

احتلام (۳) (Nocturnal Ejaculation)

د منيو (semen) د اخراج دويمه غوره لاره احتلام دى، له تاسې سره به پونستنه پيدا شوي وي، چې خنگه غوره لاره ده، زه درته وړاندي وايم هغه ئوانان چې ډېر موتک نه وهي، د هفوی مني ذخیره کېږي، د دې علت داوي چې بیا هغه شیطان غولوي، چې احتلام ورته وايې.

احتلام له بالغ کيدو سره یو ځای پيدا کېږي. بنه دا د چې مونږ خپل ماشومان په دې اره بنه و پوهه وو، ګني خداي مه که پايلې به یې ډېرې بدې وي؛ څکه چې دوي داسي ګني چې دا خوزه د کمزوري په سبب داسي کېرم، چې شیطان مې غولوي. خو داسي هيڅکله نه وي، هغه خوک چې ډېر احتلام کېږي هغه تر تولو بنه صحت لري.

هغه او يوا او اتيا كلن کسان چې دمنيو د اخراج اسباب نه لري هفوی ته هم احتلام کېږي. دې ته هیڅ فکر کول نه دې پکار. ځينې نيمه حکيمان او واره ډاکتران بیا خلکو ته بل خه وايې په دې اره، هفوی وايې:

- د احتلام له سببه مازغه او حافظه کمزوري کېږي
- مطالعې ته بیا د زده کوونکو زړه نه ورځي

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

- هروخت په زړه کې ډاروی، او د زړه ضربان بې ډپروي
- د سترګو په وړاندې تل تیاره غونډي وي
- سريې چکر کوي
- چستي او تندرستيما يې له مينځه لاره شي.
- بدنه سست او بې واکه وي او نور....

تاسي باور وکړئ، چې دا ټولې خبرې او اندېښني بېخایه دي حقیقت کې چې انسان خنګه سوچ او فکر کوي؛ نو هماغسي محسوسوي هم، دا ستاسي د خپل ذهن زېړنده خبرې دي او د ټولني د وګرو بېخایه طبابت دي، چې خلکو ته يې په ربنتيما هم سرخوبې جوړ کړي دي، که تاسي د داسي خلکو خبرې ومنلي، په دې کې شک نشته چې یو وخت به ربنتيما هم له پورتنیو ستونزو سره لاس او ګریوان شئ.
اوں خېږنو دا جوته کړي ده، چې د ارواړي نارو غیو ستربې ذهنې فشار(stress) دی. د دې له وجې شاید سرطانونه را پیدا شي. حقیقت دادی، چې د احتلام په جنسی، ذهنی او بدنه روغتیا هیڅ بدې اغېزې نه بنندې. که کومه پېښته رامینځته کېږي، هغه به زمونډ ڏهنوونو خپله زېړنده وي

ډېړۍ ټوانان د ګناه د احساس له سببې، له ټان خخه خوند اخیستنه پرېږدي. کله چې د اسې وکړي، نوله احتلام سره مخ شي، دلته له بلې بلا سره مخ شي، له ټانه سره فکر کوي چې کومه بدنه ستونزه راته پیدا شوي ده. خو د اسې هیڅ ستونزه نه وي.

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

د احتلام سببونه:

- له دي ويرې له ځانه خوند اخيستل (موټک نه و هل) چې د ګناه احساس او د کمزوري کيدو ډار ورسره وي.
- فحش فلمونه، عکسونه، کيسې او د نورو شيانو ليدل له بنياسته هلكانو یا نجونو سره په داسي حال کې راشه درشه کول، چې جنسی غریزو سرولو ته وخت نه شي ورته پیدا.
- نرمه بستره، تنگ پتلون او تنگ کې جامي هم په دي کې مهم رول لري

- له ويده کيدو وړاندې د تشو متيازو نه کول او د خوب په حالت کې د تشو متيازو بندول او داسي نور. ځينې ټوانان چې جلق يا موتي بي ډېر و هلى وي، هغوي په خپل ځان کې ډېره کمزوري محسوسوي، ډېرې پونښتني ورسره مل وي. ترټولو لویه انډېښنه د ګناه کولو احساس ورسره وي. هغه وګړي چې په ځان کې له همدي امله کمزوري محسوسوي هغه ده خپل فکرو وي ګني په جلق کولو خوک هیڅکله نه کمزوري کېږي

د نجونو او ټوانانو اصل نارو غي

خود لذتی (له ټان څخه خوند اخيستنه)

(Masturbation)

هغه وصلت چې یو څوک یې کوي او په دې توانېږي، چې په عملی ډول یې ترسره کري او خپل جنسی عقدې سړې کري او یو داسې څوک چې په عملی بنه یې جنسی ېړۍ لارېتوب ته لاسرسی نه کېږي او په ذهنی ډول یا په بله اصطلاح د خیالي پلوونو په څېر چې ذهنی عیاشی هم ورته وايي، ترسره کوي، له عملی جنسی کړنو څخه یې اروايي او بداني زيانونه زييات دي

له خپل ټان څخه د لاسونو په مرسته د جنسی ټواګ راپارول په نجونو او هلكانو دواړو کې وي، که چېږي د چا مورو پلار په دې مطمین وي، چې ګواکې د دوی بچيان په دې قباحت نه دي روښدي؛ نو و پوهېږي چې هغوي ډېرې لوېې ناپوهی په مخه کېږي دي. د طب او د نفسیاتو د څېرونکو دا څېرنه بېڅاینه نه ده، چې نهه نوي سلننه وګړي له خپل ټان څخه خوند اخلي او یوه سلننه یې چې دي، هغوي دروغ وايي. موښه غواړو، چې د دوی مورو پلار ودار کړو. دا په کارونه په هغه

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

وخت کې د تباهي لامل جورپېري، چې يو هلك دا کار عادت و گرخوي او
خپله توجه يې دي کارتە ورکړي وي. دا خه دهار او يري کيسه نه ده، زه
تاسي ته اطمینان درکوم او لارښونه مو کوم، تاسي په هغې عمل
وکړئ، که خداي کول د خلاصون لاري به درته خرګندې شي.

زمونې پلروننه او بکونه له کلونو کلونورا هيسي په خپلmineخې
شخپو، جنګونو، تېريو، بدیو او په بې وسیو کې بنسکبل دي، مونږ هم
دوي خارو، او س ايله په دې پوی شوي يو، چې ژوند د یو پېيرې او دهار
نوم دی، د تېبنتې او ستونزو نوم دی.

د وړکتوب د دا وړ اثراتو پر بنست مونږ له تحفظ او اطمینان خخه
بې برخې شوي يو او دا محرومیت زمونږد شخصیت او د فکرونو برخه
گرځدلې ده، چې د لا شعور ذهن په مرسته ترنه پورې زمونږ د
ربتینې ژوند په لارو کې په ثابت قدمي سره روان دی، مونږ منو چې
زمونږ پلرونو او مشرانو زمونږ لپاره او د دې هبواد د پایښت او
پرمختګ لپاره لوبي قرباني ورکړي دي؛ مګر له دې حقیقت خخه هم
باید سترګې پتې نه شي، چې دوي دومره بې حال شوي دي، چې د خپل
اولاد تریې او سالمي روزنې ته يې هيڅ وخت او توجه نه ده ورکړي نه
يې هغوي په غږې کې اخيستي دي، نه يې د یو مهربانه پلار په خېر
ورسره خندلي دي او نه يې هم مناسبه مينه ورکړي ده. زمونږد ماشونو
په نصابي تاريخ، مجلو، ورڅانو، فلمونو او ډرامو کې هم پرته له
جنګ او زور زياتي خخه نوري کيسې او صحنې ډېري کمې تر سترګو
کېږي. دوي له کو چنيتوبه ياني له زانګو خخه توپک او وسله پېژني، د
دوي په ذهنو نوکې دا وړ خیالاتو څای کړي دي، دوي چې خومره
رالو پېري، له نهیلې سره مخ کېږي او ژوند یوازې د دېمن او تربور
اماڼت ګنې او بس.

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

يادونه: غواړم د لته د ګران ډاکټر صاحب سباوون هغه ليکنه له دوى او taand.com خخه په منني روا خلم چې د ځان خخه د خوند اخيستني په اړه یې کړي ڈ.

(قدرمونو لوستونکو! د غسي ډېري نوري پونتنې هم مونږ ته رسپدلي دي ما ډېري هغه د لته نه دي نقل کري دي ځکه چې ډېري سره ورته وي خوله د غسي پونتنو له بدہ مرغه دي نتيجې ته رسپدم چې له دي سره سره چې مور مسلمانان يو او حتی د اسلام لپاره قرباني ورکوو خو هيڅکله مو فکرونه کړچې د اسلامي تعليماتو په اساس خپل ژوند سنبال کړو ډېر ځله مور للمونچ او روزه نیول د اسلام اساسی ارکان بولو خوله نورو ډېرو شيانو غافله یوزه فکر کوم چې له لو بدی یې ديموکراسۍ وروسته چې د شور د انقلاب په شان د افغانستانو له چمتووالی پرته پري و تپل شوه د غسي نامه کارونه نور هم زيات شوي دي ځکه چې فساد نن سبا او ج ته رسپدلي دي باور و کړئ زه د دغو پونتنو په ټوابولو شرميرم خو چې د خپلو ټوانانو ناپوهی او دغه انحراف ګورم ددي مطلب د لیکلو په وخت له حده ډېر خواشيني يم هغه ملت چې د جهاد ناري یې په ټوله نړۍ کې انګازې کوي په کوموناخالو اخته شوي دي په هر حال په دي هکله ډېري خبرې نه کوم او اصلې بحث ته ستينېرم د موتک و هللو او استمنا په هکله په یوه مخکښي بحث کې هم ما لنه معلومات درکړي خو د غسي ډېرو پونتنو مجبوره کړم په یوه تفصيلي بحث کې یې و خيرم له ټولو ټوانانو او ځلمکيانو هيله کوم چې دغه مطلب په دقت سره ولولي ځکه چې ټولو ته د کار خبرې پکې شته دي.

جرق و هل يا استمنا يا (masturbation) هغه عمل دي چې نارينه يا ميرمن په خپله د ځان د ارضا کولو لته و کړي له جنسی اړیکو سره ېې

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

توبیرپه دې کې دی چې په جنسی اړیکه کې انسان عملاً له خپل مخالف لوري سره اړیکه تینګوی او په سمه توګه ارضا کېږي خو په استمنا کې یوازې له د حسي حواسو په وسیله سړی ارضا کېږي او هرڅه په تناسلي الې پورې محدود ډېږي چې دا مجازي اړګاسم دی په حقيقي جنسی اړیکه کې د بدن ټول غري غږمله وي او ټول پنځه ګونې حواس یوڅای کار کوي او اړتیا نه شته چې په خپل ڏنهن کې یو خیالي جنسی چاپریال رامینځته کرو په دې معنا کله چې په طبیعي توګه یو کس شهوانی کېږي او په نتيجه کې خبره ترانزاله پورې رسېږي د بدن پنځه ګونې حواس سره په ګډه کار کوي چې د غه حالت رامینځته شي خو په استمنا کې یوازې د تناسلي الې حسي برخه فعاله وي او په دې ډول پرماسغو ډېر فشار راخېي ترهفه چې شهوانی چاپریال برابر او انزال ترسره شي په جلق يا استمنا کې د بدن نور غړي لکه سترګې، غوربونه، او حتی د ذایقې حواس فعالیت نه کوي کله چې د غه فشار پر مازاغو راخېي طبعاً یوه ستونزه پیدا کوي او انسان له روحي پلوه له سخت فشار سره مخامن وي. د غه راز کله چې سړی پرې روبدی شي نوله حده زیات د غه کار کوي چې ډېره انرژي ورسه ضایع کېږي او تناسلي اله هم له کار لوپدلى شي.

ددغه ناوره او پليت عمل په پايلو کې د حافظې کمزورتيا، داشتها خرابي، د هضم لوستونزي، سالندي، خلق تنګي، حسد او کينه، مالیخوليا، دوینې کمۍ، انزوا او ګوشه ګيرې، دوینستانو توپیدل، د نظر کمزورتيا، ضعيفې، د ملا دردونه، په تعادل کې ستونزه، او ډېږي نورې ناخوالې يادولي شو. د غه چاره په ډېر و تولنو کې دود ده خو په هغو تولنو کې چې ټوانان سپورت او مطالعې ته هڅول کېږي او د غه زمبنه ورته برابره وي جرق وهل يا استنما هم کمه ده خو زموږ په شان

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

تولنې چې یوازې انحراف او فساد پکې دودېري او حکومت د ھوانانو د سالمې روزنې لپاره هیچ پروگرام نه لري طبیعی خبره ده چې دغسې انحرافونه د پرزیات دي

په اروپا يې تولنو کې د استنما د تاوانونو په هکله د پرخنه د دی لیکل شوي او د طب علم هم وايي که په کمه پیمانه او یا مثلاً په اوئني کې یو ھل یو انسان دغه پليت عمل ترسره کوي د پرتاوان نه پیښوی خو د اسلام په سپیڅلې دین کې استنما یا جرق حرام دی او کېږه ګناه بلل شوي ده له نورو تاوانونو ې که ورتیرشو کله چې دالو یه ګناه ده باید له دغه پليت عادته ھان و ساتې.

د استمنا یا (masturbation) ترقولو مهم تاوان (البته که پکې د پر افراط وشي) وار مخکې انزال دی هغه کسان چې په دې پليت عادت رو بدي دې په وار مخکې انزال اخته کېږي او په ګله ژوند کې خپله مير من نه شي ارضا کولاي پردې سرېيره پر مازغونا وړه اغيزکوي او دسترنګو نظرهم ورسره خرابېري دغه راز هغه کسان چې په زور او له حده زيات سپرم له بدنه بهره ته باسي ددي سبب کېږي چې د سپرم د القاح کولو قدرت کم شي او په نتيجه کې ممکنه ده دغه کس هیڅکله او لاد پیدا نه کړي په لودیحو هیوادنو کې خولسیزې مخکې داسې نظریه پیدا شوه چې استمنا د ھوانانو لپاره هیچ تاوان نه لري؛ بلکې له تاسلی او زهروي نارو غيوهم هغوي خوندي ساتي او په استمنا کې یوازې یوه اندازه ويتمامين او مني له بدنه بهره ته ھي.

خو اوس معلومه شوي چې دغه ستونزه ممکنه ده په اعتیاد بدله شي او بنایي ھوانان له دپرو نورو دپرو ستونزو سره مخ کړي. دغه راز له وار مخکې انزال سره مرسته کوي البته په لودیح کې دنجونو او هلکانو آزاديو او نورو ګلتوري مسلو ته په پام سره په ھوانانو کې استمنا کمه

د ټوان او خونن او سېدو هنر

ده خودغه ستونزه ډېره په ختیئو هیوادونو کې دود دی البته که موبې په اسلامي اساساتو عمل وکړو او د خداي ويره تل راسره وي نوله دغه پليت عادته ځان ڙغورلى شو.

تریولو مهمه خبره دا ده چې کله کوم ټوان په دې عادت رو بدي شي په اسانه بې نه شي ګنترولى او په اعتیاد بدلبېري هغه کسان چې کمزوري اراده لري هغوي تر نورو ډېر پرې رو بدي کېږي خو په وروسته پاتې تولنو کې په ټوانانو کې دا یوه عام چاره ده او ډېبرۍ ټوانان پرې اخته وي البته پريښو دل بې اسانه کار دی او په تيره بیا ديو مسلمان لپاره د اسلام د مبارک دين اساسات مرسته کوي چې له دغه پليت عادته ځان ڙغوري. کبان چې کله له او بونيسئ تازه وي هروخت چې پريکړه وکړئ غوره ده خوبайд له دې عادته ځان خلاص کړئ که په ژوند کې پرمختګ غواړئ هدفونه مولوړ کړئ او وړو مسلو ته ارزښت ورکړئ

له بدنه مرغه د نورو بد و عادتونو په شان استمناهم سمدستي نه شئ پريښو دی خو که په یو ځای دغه سپارښتنې عملی کړئ سل په سلو کې له دې پليت عادته ځان ڙغورلى شي.

دلته د خوارو وړاندیز کېږي؛ خو یادونه کوو چې تولې لارې یو ځای عملی کړئ:

لومړنی ګام او لوړنی سپارښتنه:

تریولو مهمه خبره دا ده چې دغه عادت ترک کولى شي اوله ټولو هغه ناوړه اغيزو سره سره د علاج ورده او ډاکټرانو ويلې دې چې که په دغه سپارښتنو عمل وکړئ حتماً مثبته نتيجه ترلاسه کوي او تولې هغه ناوړه اغيزي چې تاسو د دغه عمل له امله ورسه مخ ياست ډېرژر له مينځه ئي په تيره بیا ټوانان چې کافي انرژي او تاندوالی لري ډېرژر

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

دغه اغیزې له مینځه وړلی شي هروخت بې چې پریبردئ ګټه مو کړې خو
هیڅکله مه نهیلي کېږئ نو تریولو مهمه خبره داده چې ژر ترژره
پریکړه وکړئ چې دغه پليت عادت پریبردئ

دویم ګام او دویمه خبره:

تول او راپوهان او ډاکټران دې نتیجې ته رسپدلي دی چې په دې
کار کې هم پریکړه او هوده ډېر اړین دی او بايد دې مسلې ته ډېره توجه
وکړئ، بنایي ډېر خوانان دغه خبره وکړي چې موبه همدا پریکړه نه شو
کولای او اراده مو کمزوري ده او بیانا کامه شوي یو خودغه کار
خواسانه دی چې په لوړې سر کې په هغونه خایونو کې دغه کار مه کوئ
چې هلته بې شرایط برابرنه وي او دغه نقل قول مه هیروئ چې هرمه ماته
او ناکامي دیو بریالیتوب سریزه او مقدمه ده ایمانداره کسان دغره په
شان ګلک او هودمن وي دغه دوه لاري او ګامونه دپیل لپاره اړین وي
هغه لاري چې دجرق و هلو دپریښو دو لپاره بې درته وړاندیز کوو
بنایي ستاسو له نظره اسانه او ساده وي او تاسو به ووایئ چې موبه
په دې خبرو پوهېد و خو که لب ورته هیرشي او په دقت سره بې ترسره
کړئ له دې ناوره عادته خان ڇغورلى شئ:

۱: له هر ډول جنسی تحریکه خان وساتئ هغه کسان چې هرہ شپه برښه
فلمونه ګوري او یا د خپل ژوند مهمه برخه دفعشا او سکس په هکله
خبرو ته بیلوي او په کوڅه او سپک کې یوازې دنجونو اندامونو او
خیرو ته ګوري هغه نه شي کولای خان له دغسې پليتې خلاص کړي البته
خوانی او شهوت طبیعی خبره ده خو دشهوت کنټرول او پر نفس باور
لوی شهامت غواړي خو که په خپلې بتوي، موبایل او کمپیوټر کې
پارونکي او غیر اخلاقې تصویرونه لرئ تول له مینځه یوسئ.
دغه مصنوعي تحرکات چې نن سبا په افغانی رسنیو کې هم له حده

د ټوان او خونب او سېدو هنر

زيات دي ددي سبب کېري ټوانان انحراف ته تييل و هي دغه مصنوعي پارونې د عمر مهم پراو يعني ټوانى بريادولى شي نو غوره ده ټوانان ددغسي پارونو نکو صحنو له لېدو ئان خوندي و ساتي هغه په لو دېچ کې پارونو نکي فلمونه هغه وخت په رسنييو کې بسودل کېري چې حلمكيان و پده شوي وي خو زمود په رسنييو کې پروگرامونه د عمر او سن په اساس نه خپېري په هر حال د مبتذلو پروگرامونو كتلوا په ئاي غوره ده مطالعه و کړئ او سپورت ته مخه کړئ.

۲: ترقولو مهمه سپارښته دا ده چې له یوازيتوبه ټان و ساتي جرق وهل او استمنا له یوازيتوب سره نېغ په نېغه اړيکه لري له هغه چاپېریاله ټان ساتي چې هلتہ داستمنا عمل ترسره کوئ معمول دغه کار په یوازيتوب کې کېري؛ نو حتی کله چې تحریک شوي هم نه ياست غوره ده ټان یوازې پري نه بدئ بنه خبره دا ده چې حلمكيان او ټوانان یوازې پاتې نه شي حتی د مطالعې لپاره هم بايد یوازې نه وي په هر چاپېریال کې چې ټان یوازې احساس کړئ له هغه ئاييه بهر شئ که ډېر لې هم تحریک شئ له یوازيتوبه بهر شئ او ټان په یوه کار بوقت کړئ دا د استمنا د مخنيوي ترقولو مهمه او اغيزمنه لاره ده.

۳: له هغو کسانو سره ناسته پاسته مه کوئ چې فاسد او فحاش خلک دي هغه کسان چې جنسی او اخلاقی انحراف لري په طبیعي توګه له دې چاري خوند اخلي، چې نور هم د ټان په شان کړي ټکه هغوی ته د ګناه احساس کوي او په دې ډول هڅه کوي نور هم د ټان په شان کړي که غواړئ له دې چاري خلاص شي له د دغسي ملګرو خداي پاماني و کړئ

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

۴: سپورت:

هغه کسان چې سپورت کوي له جنسی انحراف سره ډېرنه مخامنځ کېږي؛ ئکه چې سپورت انسان ته فکري او بدني توانورکوي او پر نفس اعتماد په هغوي کې پیاوړي کېږي ددې لپاره چې له جنسی پاروونو سره مخامنځ نه شئ سپورت و کړئ البته حتمي نه ده یو کلب ته لار شئ که هر سهار نیم ساعت یا یو ساعت منډې هم ووهی ترتیولو بنه ورزش دی په اروپا کې هغه کسان چې سپورت ته وخت نه لري دکار ترڅایه په بایسکل رائحي او یا منډې وهی هلتہ بیاد سپورت جامې بیرتہ بدلوی د سپورت لپاره ډېروخت پیدا کولی شئ پرنورو ګټو سریزه هغه کسان چې سپورت کوي جنسی انحراف بې کم وي.

۵: تلقین کول او ګلکه اراده:

د دې لپاره چې یو عادت پرېردو بايد ګلکه اراده ولرو او هغه قوي کړو او هره ورڅه خان تلقین کړي او له خان سره ووایع دغه کار اسانه دی او زه بې کولای شم دغه راز حئینې ارواایي کتابونه شته چې د شخصیت له قوي کولو سره مرسته کوي دغه کتابونه حتماً مطالعه کړي په تیره دانتونې رايینز کتابونه د شخصیت په جوړولو کې ډېره مرسته کوي.

۶: بل عادت د استمنا خای ناستی کړئ:

دا خبره ثابته شوې چې د یو هغه عادت د خوشې کولو لپاره حئینې کسان نور عادتونه خپلوي د مثال په توګه هنرا او آرت ته ګروهنه ممکنه ده تاسو له ډېرو شیانو وژغوري دغه راز که خان په حئینې مشتو او په تیره بیا مستندو فلمونو روبدې کړئ خوند به ترې ډېرو اخلى.

۷: بنه او مناسب خواره او د ژوند رو دي:

حئینې مناسب خواره له تاسو سره مرسته کوي چې مناسب فکر و کړئ او ستاسو عمومي مقاومت ورسه زیاتېږي دغه راز که هره ورڅه سړو

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

او بو حمام و کړئ ډپره ګتنه لري.

دا هغه سپارښتنې وي چې په اروپا ی سوسيالوجي کې ما پیدا کړي او له تاسو سره بنه مرسته کوي خو په دې برخه کې زما په نظر ترقولو مهمه خبره انګيزه او اسلامي احکامو ته توجه ده دخای او یره په زړه کې ئای کړئ او پوه شئ چې تاسو دیوه مسلمان په توګه باید حرام کار ترسره نه کړئ دغه راز داستمنا په تاوانونو ځان خبرکړئ او پوه شئ کله چې تاسو په دې ناوره عمل رو بدی شئ له واده وروسته خپله ميرمن نه شئ راضي کولی او امکان لري داولاد له درلودلو هم محرومه شئ.

دلته دغه خبره هم باید وکړو هغه ټوانان چې په دې کار کې افراط نه کوي له خاصې ستونزې سره نه مخا منځې او که بې دغه پليت کار کړي وي او س هم که توبه وکړي ډپر ژر بيرته خپل توان تراسه کولی شي او بنه او نیکمرغه ژوند به ولري.

قدرمونو ورونيو ! جرق و هل یو کبیره ګناه بلل شوې چې لوی عذاب لري د خدائی ګران رسول حضرت محمد (ص) فرمایي:

هر هغه خوک چې په لاس خپل شهوت تشوی ملعون دی.

حضرت علی (رض) په دې هکله فرمایي:

((دا یو هم ستره ګناه او ډپر پليت کار دی او هغه کسان چې په دې ډول خپل شهوت رفع کوي له زنا سره برابره ګناه کوي))

له بدہ مرغه زموږ امام او ملا صاحبان په دغسې مسلو کې لبې سپارښتنې او خبرې لري او س خو ډپر په سیاسي مسلو کې هم بنسکيل شوې او د ټولنې اصلاح ته متوجه نه دي.

دلته ميندي او پلروننه هم ستره دنده لري او باید دخپلو ماشومانو او څلمکيانو په روزنه کې دقت و کړي دغه راز بشونکي او بشونځي هم په

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

دي برخه کې بايد ډېر تبلیغ وکړي او د غه چاره د خپلو پروګرامونو په سر کې راولي څکه د غه پليت عادت په ټوانانو کې دارادي د کمزورتیا سبب کېږي. تنسی نړۍ ډېرې اړتیاوې لري او موږ ته وايي، بنه و خورئ او په هیڅ کار کې افراط مه کوئ چې ناروغه نه شئ.
په دې ډول ويلی شو چې جرق و هل يا جلق و هل او استنماله شرعی او عرفی پلوه یو حرام کاردي او په پوي کلکې توبې او پريکړې سره خان ترې خلاص کړئ.)

د ٿوانانو او نجونو جنسی بې لاریتوب له کومه ھایه پیل کېزی؟

په ټولنه کې زیاتو ٿوانانو ته د ناوره چاپبریال له امله ڏهنی ستونزی پبدا کېری، هفوی د گناه کولو او بېرته پری د ضمیر ملامتو لو او پسپیماتیا که یو ڦول عجیب کیفیت سره مخ کړي وي، له همدي امله ورتہ په اروایی ناروغیو سره بېرہ ھېنې بدنبی ناروغی هم پبدا کېری. سری بې حسه وي، تل ڈار محسوسوي، د فکر کولو ورتیا بې کمه وي، له دنیا او ژوند کولو بې زړه تورو وي، ځانته مرگ غواړي او له مرګه بې ډار هم کېری او تل په فکرونو کې ډوب وي

دا داسې نیمگړتیاوې او ناروغې دی، چې ٿوانان له تعمیری سو چونو محروموي پخپل ځان بی باور ختم شي، که وړه ستونزه هم ورتہ پبدا شي؛ نو سم قیامت ورتہ جوړ وي، داسې ٿوانان او نجونې نه د حالاتو پروراندې کوم تصمیم نیولی شي او نه هم مقاومت کولی شي. د زړونو ماتېدل او نهیلی له داسې ٿوانانو او نجونو گرئنده لاشونه جوړ کړي وي تل خپل ځانته په هښداره کې گوري او زورېږي. د داسې خلکو یوه بله نیمگړتیا دا هم وي، چې په هره چاره کې سخت شرم کوي،

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

حق او نا حق خبره نه شي کوای او په گناهونو ژر پنیپمانه کېرىي هم؛ خو
بل وخت يې بېرتە گناه کولو تە زرە هم کېرىي
دا په دې معنا چې ضميرد هرانسان لپاره؛ لکە د يو ساتونكى
داسې وي، هر خوک چې گناه وکرى، نو ضمير يې ملامته کرى،
پنیپمانه شي، توبې وباسى، بل وخت بىيا گناه وکرى، بىا يې ضمير
لامته کرى همدا تسلسل او تکرار د گناهونو او د ضميرد ملامتىاد
جران لپاره هغە يوقوي ارادى خواك نلرى؛ خكە چې هغە خواك يې
پخوالەلاسەوركىرى وي؛ نو يو وخت داسې ھوانان او نجونى لهاروايى
ستونزو او ناروغىي سره په بدنى ناروغىي هم اخته شي.

دېرو ھوانانو او نجونو ھانونو تە په لوى لاس ھىنىپى ناروغىي پىدا
کېرى وي طب او ارواپوهنه دواړه په دې نظر دي، چې د لاس په مرسته
له ئان خخە خوند اخيستنە دومره تاوانونە نلرى، خومره چې د دې گناه
احساس يې لرى. ورلاندى مو په دې اړه دې بېرى خبرى کرى دي. كله چې
موږد خپلو ماشومانو جذباتى اړتياوې له پامە وغورخوو؛ نو داسې
ماشومان په لس كلنى او دوولس كلنى كې له خپل جنسى اندام سره
لوبېرى، هفوی له نورو يو خه زده کرى وي، د دې خوند كىسىپى يې
اور بدلې وي؛ خو عملى کېرى يې نه وي، دوى کوبىنىش كوي، چې ترسره
يې کرى. دوى چې كله بلوغ تە رسېرى، وارلە واره په دې ناپوره عمل
روپردي شي. دوى د هري گناه زور بىا هغە گناه تە دلاس نه رسى له امله په
همدى گناه باسي؛ خكە چې دې گناه تە دوى هر ئاي او هروخت
لارسى كولى شي او خوک يې گوري هم نه

ترېولولو لويو ستونزه د داسې ھوانانو او نجونو لپاره داوي، چې
دوى يې له همرازه ملگرى سره هم نشي شريکولى په همدى وجهه يې په
ضمير او احساس د گناه يو لوى پېتى پريوئي. له بدە مرغە چې داسې

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

خوانان يې بیاد وړلوا تاب هم نلري. د اسې ناوره عمل پربنښو دل هم ورته ستونزمن وي یو وخت يې نشه يې توکو سګرت، نسوار د نشي گوليو او نورو نشه يې موادو ته د غم غلطولو لپاره پام شي. په ئای د دې چې د دوى ستونزې حل کړي، نشه يې توکي لا اروايي او بدنه ستونزې ورته جوړې کړي.

د داسې خوانانو لپاره دوه لارې نورې د درملنې لپاره پاتې وي، خوک ورته وايي، چې د درملنې لپاره بايد ډاکترته ورشي او خوک بیا حکيمانه درملنې غوره ورته بولی. که تکړه رنځپوه ته ورشي هم بنه ده د بدنه ناروغیو مخه يې یو خو دې ته مو پام وي، چې د اسې ډاکتران ارو مرود ذهنې سکون لپاره د نشي گولۍ ورکوي. له بدنه مرغه چې دا هم د دوى اروايي ستونزو ته کومه ګتنه رسوي.

ترټولو بدنه درملنې نن سبا په بازارونو کې د حکيمانو او یوناني تشن په نوم رنځپوهانو د. زمونږد تولني زيات لوستي خوانان هم په دې باور دي، چې له دوى سره د اسې ناروغیو او جنسی ستونزو لپاره غوره درمل پېدا کېږي؛ خوتاسي یاد وساتئ، ستاسي دا بې ئایه باور او درملنې به ستاسي وجود لا پسي خراب او ناروغۍ هم زیاتې کړي. او س هغه وختونه او هغه خلک نشته، چې حکيمان به نبض شناسان وو، او س حکيمانه درملنې یو تجارت ګرځدلې دی؛ ئکه چې د نورو درملو په څېريوناني او نورله ونو بوټو خخه لاسته راولې شوي درمل د دولت او صحت عامې له از مېښتونو نه تیرپېږي؛ بلکې هر سې ترخه بوټي سره وټکوي، د لارې په سرکښي او ځانته حکيم وايي.

د جنسی بې لارې کسانو درملنه !

وراندي تردي چې د جنسی بې لارې توب خخه د رامينخته شويو
ناروغيو درملنه درته و بنایو، لوړۍ باید یو خبرو ته پام و کړئ.
ترټولو مهمه دا چې هغه خوانان چې دوی ډېره موده د خپل لاس
پواسطه خپل جنسی خواک را پارولی دي، د دې هيڅ پروا نشته. که
تاسي فکر و کړئ، چې تاسي ته یې جنسی ناروځي پېدا کړې دي، مه
وارخطا کېږئ، داله پرهېز او وخت تېرېد و سره پرته له کومې درملنې
هم ئای ته راخي. د بازارې حکيمانو په خبرو هم مه تېرو وئ. هغوي
ډېرو خوانانو ته شکونه ورپدا کوي، ورته وايې چې ستاسي په
مخصوصه آلي چې کوم رګونه دي، په هغوه کې وينه درېدلې ده او خینې
نوري د اسي نښې ورته نښې، چې د سري زړه یې مني بیا ورته ملهمونه

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

او مالش ورکړي، د دې لپاره چې په دې سره مو نارو غی، ورکېږي ګورئ! د اسې ونکړئ، دا خبرې نه ارو اپوهنه درسره مني او نه هم طب. بنه خبره دا ده، چې له ځان خخه خوند اخښتنه پرېږدئ، هغه نيمګړتیاوې چې تاسې یې له دې امله محسوسوئ، ياله نورو جنسی بې لاريو درته پېدا دي، د هغو درملنه هم آسانه ده. د اټواک له درملنې پرته هم بېرتله راتلى شي. د جنسی ټواک پیاوړی کېدل او له مينځه تلل ستاسي په لاس کې دي. په ياد ولرئ چې جنسی کمزوري کومه ځانګړې نارو غي نه ده؛ بلکې دا یوه ارواړي ستونزه ده، چې ستاسي یې په سالم فکر کولو سره درملنه کواي شي.

جنسی کمزوري او درملنه!

د ټینو ټوانانو جنسی ټواک ډپر ژرار پار پوي او بېرته ژر انزال ته رسيبوي، هغوي په ځان به پوهېږي، چې دا ټول د جنسی بي لاري ټوب له امله شوي دي دوي کله وخت سره پر هبز وکري، ناوره انځورونه، په انټرنېټ کې خراب سایټونه او نور... پرېږدي او همدارنګه د جنسی بي لارې ټوب لارې پرېږدي دا ستونزې يې د وخت په تېرې ډو سره له مينځه ئې؛ مګر که داسي وي، چې نن توبه وکري، سبا بيا پري واوري، بيا توبه وکري بله ورڅه بيا داسي وکري، دې درملنه بيا نه له طب سره شته، نه له ارو اپوهنې سره شته او نه هم له حکيمانو سره.

تر ټولو غوره خبره دا چې که تاسي ته شبدي، کوچ، د غوا غوري، پېسته او بادام چې د جنسی ټواک د پياوري کيدو لپاره اړيندي، نه تر لاسه کېږي، هیڅ خبره نه ده. تاسي له دال او لو بيا سره هم ضايع شوي ازرهې تر لاسه کولاي شئ. د جنسی کمزوري لپاره داسي درملو اړتیا نشته، چې یوازي جنسی جذبات راو پاروي؛ بلکې داسي درمل تاسي ته لاستونزې او نارو غني زياتوي.

زه یو خل بيا په دې ټينګار کوم، چې جنسی کمزوري کومه ځانګړې بدني نارو غني نه ده، دا یوه ارو اي عارضه ده، چې انسان بې بايد خپله

د ټوان او خونن او سېدو هنر

د ګنټرول لارې چاري و سنجوي.

تاسې په وړچانو کې په هغه اشتھاري حکيمانو مه تېروهئ، چې ځانونو ته لقمان حکيم وايی، که بیا هم ستونزه وه، نو باید له یوه تکړه او مستند رنځپوه سره مشوره پري وکړئ. د داسې ډېريو ټوانانو د معدي نظام خراب وي یا ډېر قبض ورته پېدا کېږي له دې سره هم جنسی ټوان کمزوري کېږي. کله کله داسې هم کېږي چې یو نیم کس ته احتلام (د شبستان غولول) زیات کېږي یا د جريان ستونزه لري معنادا چې په ځان پوهنه وي او مني تري خارجېږي، دا هم جنسی ستونزه ده او درملنه یې شونې ۵۵.

ډېري ټوانان چې عصبي ناروغۍ لري، هغوي که پرلپسي د اعصابو او ډېپرېشن درمل خوري ارو مرو ورته جنسی کمزوري پېدا کېږي؛ خواکتران باید هغوي و پوهوي، چې دا ستونزه یې د تل لپاره نه وي. دا هم اړينه ده، چې باید د دوا انتخاب د غېر مسلکي کسانو لخوا درته ونشي. څينې ټوانان یو بل ته وايی (پلانې دوا و خوره، پلانې هم دا ناروغې لرله، ورسره روغ رمت شو) داسې بېخي ونکړئ؛ بلکې تل له مسلکي ډاکترانو سره مشوره کوي.

وارد مخه يا ژرانزالېدل

يادونه: تردي سرلېک لاندي ليكنه له لاندي برپىسنا پاني خخه په مني راخيستل شوي ده:

<http://darmalana.bloguna.tolafghan.com/posts/1670>
د جنسی ملګري تر قناعت او اشباع کېدو مخکي د مني خارجېدو ته ژرانزالېدل وايي.

څېړنې نسيي چې په هرو دريو نارينه وو کې يو بي د ژرانزالېدو ستونزه لري د انزالېدو له پاره کوم ځانګړي طبي معيار او وخت ندي تاکل شوي، د ژرانزالېدو او په وخت انزالېدو موضوع د دواړو لوريو قناعت او اشباع پوري اړه لري.

د ژرانزالېدو لاملونه:

په سلو کې ۹۵ نارينه کومه ځانګړي روغتیا بې ستونزه نلري، خو بیا هم لاندي ټکي د د ژرانزالېدو لامل کېدى شي.

۱- په ټوانۍ کې د موټيک (جلق) وهل د تذکير د آلي د حساسېدو سبب ګرئي.

۲- په ټواننو کې د نارينه جنسی هارمون (ټستيوكسٹيپرون) زياتوالی د ژرانزالېدو سبب کېږي.

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

۳- د جنسی ملګری خانګړنې او د اچې هغه د کوروالي نه مخکې
آماده شوي وه او که نه.

۴- روانی ستونزی او اضطراب.

۵- د لاندニو دواګانو استعمال.
- شراب (الکول).

- فشار ضد درملونه لکه : (Aldomet(Methyldopa),

Inderal(Propranolol

: Ranitidine, Cimitidine, Omeprazole د معدي درملونه لکه

- د خپگان او تشویش ضد دواګانې لکه

Stelazin(Triflouperazine), Diazepam

د زړه د ناروغیو دواګانې لکه Digoxin: او نور.

۶- ناروغتیاوې لکه شکره، هایپرتايروبډیزэм (د تایرايد د غدي زیات فعالیت...).

۷- د بولی تناسلی سیستم او پروستیپت د غدي التهاب.

۸- د ویتامینونو کموالی.

۹- د عصبي سیستم ستونزی، ضربې او د جراحی تاریخچه.

۱۰- دیانې د نارینه ډېره توجه او ډېر ګرمېدل هم د

ژرانزالېدو سبب کېږي.

د حل لارې:

۱. د لومړنیو لاملونو لري کول او نښه خواره خورل.

۲. د پورتنیو دواګانو پرپنسودل او یا کمول.

۳. بنځه باید د دخول نه مخکې کاماګا آماده کړي شي.

۴. د جنسی عمل په وخت کې سپې دې خپل فکر ډېر متمنکرنکړي،
فقط کوبنښ دې وکړي چې بنځه تحریک او مشبوع شې څکه بنځې د

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

نارینه وو په پرتله ژرنه آماده کېږي او نه هم ژر اور ګازم (انزال) ته رسی.
۵. که سړی ډېره تحریک او تنبيه شوی وي نو د مجامعت نه یو تردوه
 ساعته مخکې موټک ووهی.

۶. قضیب ته د فشار ورکولو طریقه (Squeeze Technique):
- د انزال د احساسېدو تروخته دې مجامعت ته دواړ ورکړي شي.
- د انزال د احساسېدو سره دې قضیب وویستل شي او د دېرشو
 ثانیوله پاره قضیب ته فشار ورکړئ.
- د هر ئڅل د انزال احساسېدو سره د فشار راولو پورتنی طریقه
 تکرار کړئ تر هغه چې بسحه د انزال بد و غونښنه وکړي.
 ۳. د تشوش او پرېشانی رفع کوونکي درملونه د جماع نه خو ساعته
 مخکې استعمال شي لکه:

Capsule Flouxetine 20 Mg .۱

Tablet Anofranil (Clomipramine) 10 Mg .۲

ٿوانان باید ٿه و کری؟

ٿوانان باید په دی و پوهېږي، چې بدئي کمزوي، د زړه ډار، له مرګه تېبنته، نهيلې، ماتې منل او همدارنگه چې خوک له ژوندہ بېزارۍ محسوسوي. د آټول د لاشعوري ذهن اغږزي دي. د دوي په لا شعور ذهن کې دنه د ماشومتوب کوم محروميتونو چې ځای نیولی دي، د هغې اوس کرار کرار نښې را خرگندېږي. دې علايمو تاسي له ځان خخه د خوند اخيستني عادتي جوړ کړي ياست. اوس داله ګناه ډک احساس کرار کرار ستاسي عصبي نظام تباہ کوي. که چېږي مو عادت زيات جدي، او پر له پسي تر کلونو پوري وي؛ نو بيا ډېرله خطره ډک هم کبدی شي.

تاسي خپل ځانونه باوري کړئ، چې نور نو د محروميتونو وخت تبر شوي دي، ستاسي د اصل شخصيت بنه دا ډول نه ده؛ لکه تاسي چې محسوسوله دا اصلاح د کو چنيتوب اغږزي دي، چې د زنگ په بنه ستاسي په شخصيت پوري نښتې دي. اوس تاسي ٿوانان ياستئ، ماشومتوب له ذهنه وغور ٿوئ. و پاندي رائئ چې باید نور ٿه و کړو.

په ھوانی کې د ماشومتوب خوبونه مه گورئ !

ماشومتوب مو بنه يا خراب تېر شوي دي، كه تاسې ته مورو پلار او
کورنى مناسبه مينه په کوچنيتوب کې نه وي درکړي، دا نود هغوي
مجبوري وه. ستاسي د ارتياوو د تر سره کولو لپاره هغوي شپه ورخ په
خانونو يوه کړي وه. بهرنيو هپوادونو ته به په کلونو کلو مسافرو او
ستاسي لپاره به يې يوه ګوله ډوډي پېدا کوله، خوک دا نه غواړي چې
په کور کې له خپلو ماشومانو سره وي او ډپره مينه دوى ته ورنکړي.
او س د ستاسي فرض دي، چې مورو پلارته د هغوي د محنت او
خواري په بدل کې آرام او هوسا ژوند ورکړئ، يا مو که داله لاسنه
کېږي؛ نو خپل خانونه خو پېتېي مه ورته جوروئ. کېدای شي ستاسي
مورو پلارتهد دوى خپلو مېندو او پلرونونو مينه او راحتنه وي ورکړي.
د اهم شونې ده، چې هغه وخت ستاسي مورو پلاردومره لوستى نه و،
چې ستاسي پالنه يې د آروا يې آرونو (اصولو) پر بنستي کړي واي په هر
حال له تاسې سره چې په وړکتوب کې هر ډول رویه شوې وي، دا د يوه
اروا يې او قدرتې عمل پر بنست ستاسي خيالات او ستاسي د فکرد
خرابولو سبب جور شوي دي. که تاسې وغواړئ د يوه سالم فکر په
مرسته يې جبران کولی شئ.

د ٿوان او خوبن او سيدو هنر

مور و پلار دي هم په دي پوي شيء چې:

له خپلو اولادونو سره دي دبمن په خبر رویه نه کوي، د هغوي په ستريگو کي دي معصومه مينه درک کري. اولاد ته چې مور و پلار مينه ورنکري؛ نو بل څوک خواخوري به ورته پيدا شي.

زيات خوانان په دي شکمن وي، چې مور و پلار ورسه داسې رویه کوي؛ لکه اولاد يې چې نه وي. دوي له خپلو اولادونو له ميني سره سره اخلاق، زړورتيا او خير کتيا هرڅه اخيستي وي. له بدنه مرغه چې دوي بې بیا جبرا نه هېڅ لاره چاره نه ګوري.

که داسې پلرونونه څوک مشوره ورکري، چې له خپلو اولادونو سره بايد نېک او آزادانه چلنډ وکري؛ نو هغه پري سخت غوسه کېږي او وايي (چرته چې ډب نه وي، هلتنه ادب نه وي) ستونزه داده، چې په دي عمر کي مبندي او پلرونونه خپل دا فطرت نشي بدلولى؛ هکه دا دومره پوخ او ټک شوئ وي؛ لکه فولاد. موښد داسې پلرونونو زامنو ته دامشوره ورکوو، چې د خپلو پلرونوند بدلو لو پر ځای خپلو کپنو او چلنډونو ته تغير ورکري. داسې پلرونونه د یوه تاريخ حققت په بنه ومنئ او د دي بداعرات یې هم قبول کري. داسې هیڅکله مه کوي، چې د دوي پر ضد انتقامي جذبه په زړونو کي وساتي.

که چېري تاسي پخپل ذات کي دوي ته د انتقام لمبي بلې ساتي، د دي داما نا ده، چې تاسي له خپلو پلرونونو سره نه؛ بلکي له دبوالونو سره ډغري وهئ؛ هکه هيڅوک تاسي ته دا مشوره نه درکوي، چې د خپل پلار پر ضد ګام پورته کري. وړاندې د دي پايلې نوري هم خرابېري، کله چې تاسي خپله پلاران شئ؛ نو تاسي به هم فرغوني اخلاق او رویه لري. تاسي به هم له خپلو اولادونو سره؛ لکه ستاسي د پلرونونو داسې راشه درشه کوي، د هغوي راتلونکي له بربادي سره به د خپلې تولي کورني.

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

امن او سکون له مینخه یوسئ.

پلروننه به مو تر کومې ژوندي وي ستاسي پرواندي خوه پر کلونه
دي د پلارانو خبرې وزغمى، د هغوي احترام و کړئ، هغوي چې هررنګ
دي، تاسي يې مخي ته د عاجزى سرونه بستکته کړئ هغوي په غوره
اخلاقو خپل کړئ تاسي بیا و گورئ چې ستاسي راتلونکی خنګه
جو پېږي

مونږ پوهېرو چې د پلرونو پرواندي داسې چلنډ کول ډېرسټونزمن
وي؛ خو لا ممکنه هم نه دی او له دې پرته يې بله درملنه هم نشته؛ بلکې
تاسي له نن خخه خپلې سترګې وغړوئ، لري لارښئ او خپل راتلونکی
په نظر کې ونیسي.

يوه بله يادونه !

که چېږي تاسي ته خرګنده شوه، چې اولاد موبې لارېتوب ته مخه
کړي ده؛ نو هغوي ته سپکې سپوري مه واياست او وهل تکول مه
ورکوئ؛ حکه چې په ئای د دې چې دوى اصلاح شي د هغوي په زړونو
کې د ګناه د جرم اور لا په لمبو شي په داسې وخت کې تاسي هغوي ته
هیڅکله دا مه خرګندوئ، چې ګواکې تاسي هغوي په ګناه نیولي دي، یا
ېې په اړه کره معلومات لرئ.

دا په ياد وساتئ، چې د هغوي داسې کرنې ستاسي د کورني پابند
چاپېریال اغېزې او د دوى پرواندي د دیکتاتوريک چلنډونو یوه لویه
بېلګه ده. دوى له داسې عادتونو خخه دراګرخولو غوره لاره داده، چې
تاسي هغوي دوستان جوړ کړئ، هغوي په کورنيو مسایلو او د نورو
ستونزو په اړه په جريان کې واچوئ؛ خو ياد ولرئ تاسي به په دې وخت
کې له خپلې مېرمنې او د کورني له نورو لويانو خخه داک دا واګې په
لاس کې اخلى، د دې لپاره چې که تاسي ماشومانو ته امتیازات

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

ورکوئ، دوي پکي مداخله ونكري، چې واره ماشومان په کورنيو معاملو او ستونزو خه پوهېږي، هغوي تراوسه خپلې پوزې نشي پاکولى او...

لومړۍ باید د کورني نورو لویانو ته د ماشومانو پروړاندې دا احساس ورکړل شي وي د دوي په خپر ماشومان هم په کورنيو معاملاتو کې د خبرتیا او ګډون کولو حق لري، له هغې وروسته باید بیا ماشومان په جريان کې واچول شي.

درملنه داسي پېل کړئ!

د درملنې لپاره بنسټيزيه خبره داده، چې هغه لارښونې چې مونږ وړاندې درته کړي دي يا يې او س درته په ګوته کوو، لومړۍ باید پر هفو پوره عمل وکړئ. په پېل کې به تاسې ته پابندې مراعات کول ستونزمن وي؛ بلکې ډېرڅلې به شاتګ ته هم اړ شئ. داسي هم کېداي شي، چې په زړه کې درتېره شي، چې پرېړدې يې په داسي حالاتو کې خوک دومره زغم لري، چې دارنګ مسؤوليتونو ته غاره کېږدي؛ خونه داسي نه ده پکار، تاسې باید دي ته یو کار وواياست. تاسې باید لومړۍ خپل ئان، خپله کورني او بیا د تولنې د تیتې او لورې طبقي خلک په نظر کې ونيسي. په هفو خلکو هم نظر واچوئ چې ستاسي په خپرې ژوند دي، يا يې له تاسې تیتې ژوند دي او يا هم له تاسې لور او بشکلی ژوند لري. له هغې وروسته د درملنې لپاره هڅې پېل کړئ.

مونږ پوهېږو چې او سنیو حالاتو، جنگونو، ګرانیو، بې کاري او نورو ټولنیزو نیمګرتیا او زمونږ او ستاسي ژوند له سختو پرپشانیو سره مخ کړي دي، هیڅوک پخیل کار او دنده کې خوبن نه دی. لاسته راوبرنې کمې دي او لګښتونه زیات دي، له او سنیو پر مختلليو حالاتو سره یو ئای تګ ستونزمن دي. ستاسي دا ټولې ستونزې د منلو وړ دي

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

په داسې حالاتو کې به سړی خه خوبن واوسي؛ خودا هم د منلو او تایيدولو ورده، چې آخر مونږ هم د ټولني وګري يو.

تاسي کله دا فکر کړي، چې ستاسي پر ستونزو او نهيليو ټولنيز حالات خومره خراب شوي؟ نه هيڅکله نه په ټولنيزو مسایلولو باندي په خفگان او نهيلى سره تاسي خپلو ځانونو ته ستونزي پېدا کړي دي.

ستاسي په دې تاوان ستاسي ټولني ته هيڅ ګټه نه رسپري، هر سړي دې يو مثبت فکر ولري او د ټولني پر غرو دي هم خواخوري وي.

تاسي يوه بله تجربه وکړئ. په ټولنه نظر و اچوئ، داسې يو خوک به هم وويني، چې له تاسي به دې غريب او بي وسه وي؛ خودېر خوشاله ژوند به لري د دي راز په څه کې دي؟ هغوي بنه پوهېري چې ټولنيزې ستونزې د دي په خفگان نه حل کېري؛ نو ولې خپلي خوبني تري قربان کړي، دا دولت ولې له لاسه ورکړي.

ګورئ! دا هر څه ستاسي په ذهنیت پوري اړه لري. په دې کې د غريبې او مالداري هيڅ خبره نه شته. تاسي هم کوای شئ، چې خپل ځانونه جور کړئ ما پسې رائئ، زه يې لاره درته بنیم؛ خو ګورئ د نیمي لاري ملګرتیا به نه کوئ او نهيلی کېږي به نه.

ارواپوهنه د انساني فطرت دا ځانګړتیاوي وار په وار درته په ګوته کوي، چې بنه او بد ټول ستاسي په ذهن کې دي. ذهن خپله یو څواک دي، دا څواک جور پدې هم شي او خراب پدې هم شي. دا چې پر تاسي خپل دذهن دا څواک پياورې شي دي، په دې سبب تاسي د وهم او حقیقت تر مینځ توپير نشي کولئ او کوچني او کوچني خیزونه هم درته غټه غټه بنکاري.

شخصیت څه دی؟

بسکلا، قیمتی جامې، لورې زده کړې، بنګلې، واک، رتبه او ئان غوره ګنډ په دې شیانو هیڅکله شخصیت نه جو پېږي. شخصیت یو داخلي ټواک دی، یو داسې ټواک چې نور و ګرۍ یې نشي ليدي، خو حس کولی یې شي. که چېږي خوش طبعته یاست او ستاسي په داخله نړۍ (زړه) کې کرکه وي؛ نو دا ستاسي د خوش طبعتي تول خواړه له مینځه وړي.

شخصت او کردار د خلورو عناصر و مرکب دی، کورنۍ اغېزې، د مدرسي اغېزې، د چاپېریال اغېزې او د دې ټولو اغېزو پروپراندې د انسان خپل غږګون. که چېږي تاسي نسه دوستان نشئ پېدا کولی، نو د دې دا مانا نه ده چې نسه خلک په نړۍ کې نشته، بلکې ستونزه په تاسو کې ده، ستاسي شخصیت روغن نه دی. د دې اغېزې د انسان په خبره باندې هم وي او د خبرو په اظهار باندې هم.

شخصیت څنګه بدلبای شي؟

پخوا به ويل کېدل چې د انسان شخصیت چې په کوم چوکات کې خلکو ولیدو او محسوس کړو؛ نو بیا بدلون ستونزمن دی؛ خو او س د نفسيانو شنوونکي دې پایليلې ته رسبدلي، چې دا هسي یوه مفروضه ده، انسان کولی شي چې په خپل شخصیت کې بدلون راولي.

که چېږي له دې ستونزې سره مخ ياست؛ نو سره له ننه کولی شئ چې خپل شخصیت ته تغیر ورکړئ، تاسي په خپله ټولنه کې دوه درې داسې کسان و ګورئ، چې هغوی به شخصیت لري او خلک یې هم پر شخصیت قایله وي؛ تاسي هغوی و خارئ، چې په هغوی کې کوم داسې مثبت عادتونه دی چې خلک دومره مينه ورسره لري تاسي ته به ارو مرو خرگنده شي، چې دوي ويره پنهه، خلوص، غوره اخلاق، جراءت، پرخان باور، مينه، همدردي، د نورو خبرې په غور سره او ربدل، له نورو سره مناسبه راشه درشه، تحمل او نوري ځانګړتیاوي لري تاسي هم کوبښن وکړئ، چې کرار کرار دا عادات په ځان کې پېدا کړئ بیا و ګورئ چې ژوند مو کوم لوري ته ئې.

لە ترياك او نورو نىشە بىي تو كو لاس و اخلئ !

كەغوارپە چى عمر موزيات شي، تىل تىندرست او سالىم واوسىء؛ نو
لە نىشە بىي تو كو كارولو خخە لاس و اخلئ زمونىپە تولنە كې زياتى
اروايىي ستونزىپە د نىشە تو كود كارولو پەپاي كې رامىنختە كېپرىي، هە
وگۈپى چى پە لومپىي و ختونو كې خەپىسى لە خانە سره لرى، لوپى لويپى
نىشە پىرىپە و كېپىي، وروستە يې چى كەلە صحت لە خظر سره مخ شى او
پىسىپە ترىپە لارپى شى بىيا؛ نوغلا، چور او نورو لارو تەمەنە كېپىي
پە نېپى كې د اتومى انزىمى د پاپرى كېپىي او د درېپە نېپىوال جنگ پە
لگەپە سربېرە اوس نېپىوال دې تە حىراندى، چى خنگە و كېپىي تەرخود
تولۇژنىپە اتومى و سلىپى لە مىنخە يوسي؟ پە نتىجە كې گورو، چى بىين
الملى او مىنخەنگەپە خىرىيە ادارپە تولىپە لاس تر زىپى ورتە ناستىپە دى
پەردىپە سربېرە اوس نېپىوال دې تە فكەرپىي دى، چى خنگە و كېپىي، د
نىشە بىي تو كو او قاچاق مخنيوى و كېپىي پە اكتشو بې وزله ھېۋادونو كې
د نىشە بىي تو كو كروننە زياتە كېپرىي پە دې خاطر چى لە نورو حاصلاتو
لکە غىنم، وريجىي، مالۇچ او... پە نسبت لە نىشە بىي تو كو خخە زياتى

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

پیسی لاس ته راول کېرى .

مود گورو زیاتره د نشه يې توکو تجاران خپله په نشو اخته وي؛ نو
که دا تجارت بند شي، خرگنده خبره ده، چې روبدو کسانو ته که د وخت
سره نور کاروبار پیدا نه شي، دوي به له ڏپرو اقتصادي ستونزو سره مخ
وي، دا چې له دې ناولو توکو خخه ځانونه وړغورو، مالي او جسماني
زيانونه يې وپېژنو، غواړو چې په لاندې ډول يې زيانونه بیان کرو :

۱. د نشه يې سري عمر له طبی پلوه لس يا پینڅلس کاله کم وي .

۲. پرته له دې چې پیسی رانه پري لارې شي، هېڅ جسمي او مالي
معاوشه نه راکول کېرى .

۳. قوي نشه کوونکي خیزونه د انسان دفاعي څواک او ظرفیت
کموي، په حافظه کې يې خلل پیدا کوي، د فکر او زده کړې پیاوړتیا يې
کمزوري کوي .

۴. د زړه سوی، د ګېډې پرسوب، درد او په پای کې د قبضیت سبب
جوړېږي .

۵. د روبدې کس سوې په پوره ډول هوانه شي اخيستلای او په پای
کې د سبوب د پرسوب باعث جوړېږي .

۶. جنسی غوبنتني يې ورو ورو کمبېري او امکان لري، چې بېخې له
مینځه لارې شي .

۷. د نخاعي غدي تو موري رنځ چې فشار پکې لوړېږي، رامينځته
کېږي .

۸. په بولي جهاز هم بدې اغېزې بندي، د متیازو ضد هورمون افراز
کوي، د متیازو کولو احساس چېکوي او د متیازو په فريکونسي کې
زياتوالی راولي .

۹. انسان ته خارښت پیدا کوي، زیاتره وخت ناروغ لرمى کېږي او

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

تل خولي وي .

۱۰. عمومي کمزوري لري او اشتها يې بالكل نه وي .
پرته له دې زمود په پښتنه تولنه کې روبدی کس ته خوک واده نه
ورکوي چرسی او نشه يې سړۍ "بولي" ، په تولنه کې يې قدر نه
وي .
داسې کسان پرته له دې ، چې تولني ته زيان راوري ، هېڅښېگړه نه
شي کولي .

خپگان (Depression)

څه شی دی؟

یادونه: د خپگان په اړه دا لیکنه د بناغلي کامران وزیری له تاسې
سره شريکوم:

خپگان یوه ډېره عامه ناروغتیا ده چې په نړۍ کې لوټر لړه ۱۲۱
میلیونه خلک په دې ناروغی اخته دي. د ژور خپگان له امله په نړۍ کې
هر کال ۸۵۰۰۰ کسان په ځان وژنه لاس پوري کوي په انګلستان کې
۳/۲ خلک د خپل ژوندانه په مهالله دې ناروغتیا سره لاس او ګربواني
وی د افغانستان د روغتیا وزارت په یو وروستي خبر کې درواني
naroghiو کچه په هیواد کې ډېره لوره بنسودل شوې چې له هغې جملې
څخه خپگان هم یوه پراخه ناروغتیا ده.

کله چې انسان د ژوند د کړاوونو او ستونځو سره مخامنځ وي په
داسي حالاتو کې خپگان د وجود د یونورمال او لازمي غږګون په
څېردا څرګند پېږي. د بېلګۍ په توګه په کورنۍ کې د یو ګران او نبدي
غړي په مرینه خپگان کول د وجود پر ځای غږګون دي. ځینې وختونه
خلک هسي لېخپه او زړه تنګي وي، د کوم چا سره د شخري او یا هم د

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

نورو و رئيسيو ستونخو له امله د مخامختيا په سبب د لندي مودي
لپاره د خپگان سره مخاخ کېږي. په داسی حالاتو کې معمولاً خپگان د
لبرې مودي لپاره دوا مومي او په رنځ کې نه شميرل کېږي.
خپگان هلتنه يوه ناروغتيا بلل کېدلې شي چې د لرلو مهال يې د
نورمالې اندازې ډپروي ياد انسان د عادي ژوند کولو مخه ونيسي او
يا هم د ټينونورو ستونخو سبب شي لکه، زښته اندينښنه کول
(اندينښنه کول ډبرمهال د خپگان سره ملي وي)، لې او يا ډبر خوب
کول، ډپره ستړتیا احساسول او د هر کار لپاره بې زغمه کېدل.
د خپگان د پېدا کېدلو اصلې عوامل خرګند نه دي. هر خوک په خپل
ژوند کې د خپگان سره مخامخ کېدلې شي. کله خپگان د یوې
دردونکي حادثې له امله لکه مرګ او ژوبله، دېسمني، کار او یا ټولنيز
مقام د لاسه ورکولو، او همداسي د کورنيو ستونخو لکه طلاق او يا هم
داسي نورو ستونخو سره نیغه اړیکه لري. همدارنګه کېدلې شي چې په
ناڅاپې ډول بې له هیڅ لامله خپگان را مېنځ ته شي. بنځینه د نارینه
په پرتله په خپگان ډپري اخته کېږي او دا هم د بسحود اميدواري په
پای کې او يا هم د ماشوم د زېردلو وروسته وي. خپگان ډپروخت په
وجود کې د هورمونونو د تېټېدو او يا جګوالې سره تراولري او
همداسي خپگان په هغه کسانو کې چې مور يا پلاړي په دې رنځ
اخته وي ډپردي.

د یادونې ورده چې نور ګن شمير عوامل لکه او بد مهالي ئانې
ناروغتیا ګانې، د ژوند د لمپنيو اړتیاو نه لرل، په مخدره توکو
روپديوالي، د چاپيریال ککړتیا او ورسه اړوندي ستونځي او
همداسي ټولنيزې ستونځي کېدلې شي چې د پرله پسې روحي
ستونخو او فشارونو لامل شي چې په خپل وارد خپگان د پېدا کېدلو

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

چانس په کراتو ډپروي

د خپگان نبې او نبناي:

- ډپري مهال زړه تنګي، خپه مزاجه خوي لرل.
- زر په غوسه کېدل، فکري او فزيکي ناقاري
- خپلي ظاهري بني ته پاملننه کول، ځان پاک نه ساتل.
- د خپگان نبناي په خيره کې رابرسيره کېدل، ژره غونې کېدل او یا بې علته ژرل.
- د هفو کارونو او تفريحي خيزونو زړه صبري چې پخوا به يى ترى خوند اخيستلى شو.
- خپل ئان ملامته احساسول او یا هم داسي احساس چي ئان ورته د هيچ کارو پنه سکاري
- ئان د نورو خلکونه ګونبه کول او د ټولنيزو ناستو خخه ډډه کول.
- نارامه بېدېدل (څو ئله د شپې را پا خېدل او یا هم سهار وخته را پا خېدل او بیا بيرته خوب نه ورتلل)، وران خوبونه لېدل.
- کله کله د سردرد، د زړه د درباري او یا هم د سينې د دردونو احساس کول
- حافظه او په پاملننه کې ستونځي.
- د پريکرو نيو لو توان نه لرل، بي زړه کېدل او پر خپل ئان ډاډ نه لرل
- ډوهی ته زړه نه کېدل آن دا چې په پايله کې کېدلې شي، د وزن د کموالي سبب کېدل.
- د جنسی اړیکونه زړه صبري او د نارينه د فزيکي او جنسی وړتیا کمېدل

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

- ډېر منفي فکرونه لرل آن د ځان وژني تر پولي پوري)، ژوند بې معنا ګهل او تولو نورو شيانو ته په منفي بنه کتل او يارنگ ورکول

- نا هيلىي کېدل، د بى وسى احساس کول، ځان بې ارزښته ګهل، له هر خه زړه توري کېدل او نور...

د خپگان لرونکي ناروغان په ټوليز ډول د پورتنيو ننسو خخه د لږ تر لړه پنځه یا شپږو ننسو لرونکي وي. هر خومره چې د پورتنيو ننسو کچه ډېره وي او هر خومره چې دا نښې څواکمنې وي؛ نو هغومره خپگان ژوردي. ژور خپگان بیا په خپل وارد نورو روانې ناروغیو لامل ګرځدلې شي او یا ورسره جو ختې را خرګند ېبوي. د ژور خپگان لرونکې ناروغ چې غبرګ بل روانې رنځ هم ولري؛ نو بیاد خپگان د پورتنيو ننسو تر څنګ کېدلې شي چې په ناسمو او غیرو عادي کړنو لاس پوري کړي او ډېری مهال به په خپلو کړنډاډ ونه لري. ان کېدلې شي خپل ځان د ځینو غړونو او یا هم کومې باندې ځواک تر کنترول لاندې وګنې.

درملنه:

د یادونې وړ ده چې خپگان یوه روانې ناروغې ده اما ليونتوب نه دی د خپگان ناروغ سره باید په ډېره خواخوږي او پوهاوي چلنډ وشي. خپگان ډېری مهال په خپله بنه کېږي او له مینځه ځې که چېږي ژرنې نه شي، او بد شي او یا په ژور خپگان واورې نو بیا د ډېر و عامو لاندې نو سپارښتنو سربيره د درملود خورلو اړتیا لېدل کېږي چې د ډاکتر د لارښوونې سره سم بايد تر سره شي

کوبنېښ وکړئ چې بنه خواره و خورئ. که خوارو ته مو زړه نه کېږي نو په کراتود لو تر لړه یو خه ناخه خورلو باندې پیل وکړئ ستاسي ځان

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

هېرو ويتمامينونو ته اړتیا لري چې د هغې په نشتولالي کې ستاسي
روغتیا یې حالت د لا خربدو په لور درومي
ورزش و کړئ، که نور خه مود لاسه نه کېږي نو لې تر لبره پلي و ګرځئ
او کوبنښ و کړئ چې ځان فعال و ساتئ.
د سکرتيو او چرسود خکولو او د شرابو د خبسلو نه په کلکه دده
و کړئ.

بنه خوب و کړئ او کوبنښ و کړئ چې هره ورڅه یو تاکلي و خت سره
بېدې شئ. دې لپاره چې بنه خوب و کولی شئ؛ نو مخکې د بېدې دو
ځان بوخت و ساتئ، یا یو کتاب ولویه یا د تلویزون کوم پروګرام
و ګورئ او یا هم په تړمو-تودو او بوا خپل سرا او ځان پرمیمنځئ.
هیله مند او سئ چې تاسې به بنه کېږي. خپل زړه ډاډه و ساتئ او د
بې ځایه اندېښنو لاس پرسې شئ. بنه به دا وي چې فکر و کړئ په خه بنه
ځان د هغو ستونځو یا هغو عواملو چې ستاسو د خپگان لامل
ګرځدلې ډاډ ګيرنه و کولای شئ

په غمونو، اندېښنو او خپگان کې د خپلوا نو او یا خپلو ملګرو
مرسته و غواړئ، دا به ستاسو د برلاسی نښه وي نه دا چې ځان د خپلو
ځان ګرتیا او لامله د غمونو په سمندر کې ډوب کړئ.
د ځانه ډېږي لوړې او بې ځایه غوبنې او تمې مه لرئ، تول مهال
کوبنښ و کړئ چې خپلې بېستنې سره سمي پښې و غھوئ.
که چیرې د خپگان په اړه مو له پورتنېو مشورو او لارښوونو سره
درملنه و نشوه نو له ډاکتر نه مرسته و غواړئ

خپل ئانونه

ولى سېك او حقير درته بىكارى؟

لومړۍ باید پردې پوی شي، چې د اسې کېدل تول ستاسي د
کو چنيتوب اغېزې دي؛ لکه وړاندې مو چې يادونه وکړه، ستاسي لازمه
تربيه نه ده شوي؛ ټکه او سېخپل ئان کې ھېږي نيمګرتياوې درته
بىكارى. هغه وګړي چې له د اسې ستونزو سره مخ دي، لاندې نښې لري:

- هره خبره به زړه نا زړه کوي.

- په زړه کې يې نامعلومه و پره پرته وي.

- د ملګرو په مجلسونو او په ټولګي کې د بسوونکي پونستنو ته
خواب نه شي ويلي.

- د ئان او راتلونکي په اړه سوچونه کوي، مګر په عمل کې يې
هېڅ د لاسه نه کېږي.

- له ملګرو او خپلوا نو سره يې ناسته پاسته زړه نه غواړي.

- تلې زړه او ژرې پېسېمانه کېدونکي وي او په وړه خبره غوسمه
ورځي.

- کله يې چې ستونزې ھېږي شي؛ نو ئانوژنې ته يې زړه کېږي؛

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

- مګر له مرگه يې ډار هم کېږي
- د حافظې ټواک يې له لاسه ورکړي وي.
 - د خپل جنسی ټواک د کمزوري او پیاوړتیا په اړه ورسره ډېږي پونستني مل وي.
 - پر خپل ټان باور او ارادې ټواک يې له مینځه تللې وي.
 - ګوبنه نشينې خوند ورکوي او خپل ټان ورته پېتى بنکاري او په پای کې ګورو چې ددې ټولو ستونزو د درملنې او نه حل کېدو له امله لوړۍ له ټانه خخه خوند اخیستنې او بیانورو ناوره عملونو ته منځ کړي، چې دا ورته تر ټولو ستونزمنه او بېځایه پرېکړه تمامه شي.
 - هغه ټوانان چې ټان ورته حقيريانې سپک بنکاري او یا د ګناه کولو احساس بېلا بېلې ناروغری ورته پیدا کړې دي. هغوي ته خپلې ناروغری لاعلاجه بنکاري؛ ئکه چې هغه چاته د خپل زړه رازنه شي ویلى، شرم يې خوله وربنده کړي وي. هغوي کې دا جراءتنه وي، چې خوک همرازه ملګري پیدا کړي او د ګناه او یوازيتوب د ګناه اعتراف ورته وکړي او یا له ټانه ګتوره مشوره واخلي. داسي خلک په پتهد طاقت او ټواکمتیا د درملو په لته کې وي. داسي هیڅوک نه وي، چې هغوي ته ووايي، چې دا یوه اروايي عارضه ده، که یوه لوري ته غته ناروغری ده؛ نو بلې خواته ورته کومه ټانګړې بدنه ناروغری نه شو ویلى؛ ئکه چې دا یوه ذهنې مفروضه ده، چې درملنې يې خپله د روښدي کس په لاس کې ده.

خپل ئانونه سېك مه گئى !

تاسىپى چې د خپل ئان په اړه کوم فکرلرئ، هغه دا چې خپل ئان او شخصیت درته ناخیزه بنګاری داسې ھیڅکله فکر مه کوئ. د دې علت دا دې، چې تاسىپى او س هم د خپلو جرمونو او گناهونو تر پېتىي لاندې کارډ واردې روان یاستئ. هغه گناهونه چې تاسىپى به یوازیتوب کې کول، تاسىپى داسې احساس کوئ، چې ده گنډ خطاگانو او جرمونو پته هر چاته شته، په دې وجهه د خپل ذات په خول یا پوبن کې ننوھئ.

د دې سبب دا هم دې، چې کورنيو ستونزو او بې ئايه پابنديو ستاسىپى د ورځني ژوند نهیلیو له تاسىپى جرأت اخيستى دې؛ ځکه درته د تولنىپور و ګړي لوړ بنګاری؛ خوداسې نه ده ھیڅوک هم له تاسىپى پورته نه دې په دې ځنګل کې ھیڅوک زمرى نشته او که وي نو تاسىپى هم

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

زمریان یاست. ڈار او یوازیتوب خوبنول مو بې بنستیه دی، خپل سرونه پورته کړئ خوشی مو ځانونه د خپل ذات په خول (پوښ) کې دنه کري دی، له دې پوښ نه راووئه او له نورو سره سیالی پیل کړئ. دا په یاد لرئ، مونږ چې کومه درملنه درته په ګوته کوو، دا یوازې کتابې او علمي خبرې نه دی، په دې باندې ارواپوهانو په سلګونه کلونه ازمېښتونه (تجربې) کړې دی. غواړو چې پرله پسې درملنه مو وکړو، په دې کې به ځینې لارښوونې مونږ تاسې ته د مثالونو په ډول وړاندې کوو، رائئ له دې جملې څخه لوړۍ پر شخصیت وغږېږو.

زمور پلرونه ولې ملامته دي؟

پلرونه ټکه ملامت نه دي، چې دوي قول عمر زموږ لپاره سختې تېري کړي دي او له دي پرته تر نړيوال زور او زياتي لاندي ټپل شوي دي. دوي یې تريو ډول ڏهنې تشنح لاندي ګير کړي دي، تل یې دي ته او ايستلې دي، چې د څپل زمان په سياسې، توکمي او خپل مينځي جنگونو کې ولو بېړي او دا یې فريضه هم وه، چې بايد کړي یې واي د دوي اولادونو چې ګله هم سر پورته کړي دي د پلاړ او يا بل مشرګو ته یې کتلي دي، مينه او عاطفه یې نه ده پکې تر سترګو شوي، هروخت یې د دوي په خپرو کې نهيلې او خفگان ليدلى دي.

که په څپل هېواد کې یې د څپلو بچيانو لپاره د یوې خولې ډودۍ درک نه دي موندلې؛ نونورو عربي او غربې هېوادونو ته پسې کو چېدلې دي، هر ډول سختې یې په ځان ورې دي. څپل لور لور سرونه یې د څپلو بچيانو د پایښت لپاره د بادارانو په مخکې خم کړي دي او دوي ته یې يو څورو پې پیدا کړي دي. تل یې دا فکر کړي دي، چې په کومولارو د څپلو بچيانو لپاره روزي پیدا کړي؛ مګر بیا یې هم بچيان مطمین او خوشاله نه دي؛ ټکه چې دوي د ډودۍ، جامو او درملو وړي نه دي. دوي ته د مينې، عاطفي او دلاسي اړتیا ده.

ستونزه داده، چې له مور و پلار سره یې دو مره وخت نه وي، چې دوي ته مينه ورکړي، ټکه چې هغوي د ارام او روزي ګتيلو په هڅه کې وي. تل

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

چې مابنام راشي، ستري ستومانه وي، د مينې او د لاسې پر ئاي پر خپلو ماشومانو ورقهرېبېي، بې عزته کوي بې او وھل تکول وركوي په کور کې هيچخوک نشي کولي، چې زړه له خلاصه کومه خبره وکړي ياله مور و پلار سره کومه ستونزه شريکه کړي يا يې د حل لاري چاري د دوى په مرسته و سنجوي دا خو ډېرہ لري خبره ده، چې د بسوونځي د د درسونو په اړه تري و پونستي، د بسوونځي فيس هم مخامنځي تري غوبنتلى. مور چې خهنا خه مهربانه وي او ماشومان په خلاص مټه ورسره ستونزې شريکولي شي، نو د بسوونځي د فيس غوبنتنه هم د مور په خوله تري کوي.

دا چې مور ډېرہ مهربانه وي، د پلار په نسبت اولاد ته ډېرناز ورکوي او په ستونزو يې ورسره دردېږي؛ خو بر عکس د اولاد په بې لارښوپ کې هم مهمه ونده لري. له بدھ مرغه، چې زمونږد ټولني زياتې ميندي نالوستې دي او د اولاد په روزنه کې د پلار په نسبت د مور ونده ډېره مهمه ده؛ ئكھ چې که پلاري په خو لوستى يانا لوستى وي، زيات له کوره په بېديا وي. ميندي نشي کولي، چې لازمه تربیه خپل اولاد ته ورکړي.

زيات لوستي ھوانان او نجوني خپل مور و پلار نااھله او ناپوهه گئي، هغوي نه غواړي، چې د مور و پلار د هغې روې او چلنډ تر آغېزې لاندي راشي چې هغوي يې پر خپلو بچيانو پلي کول غواړي. د مثال په ډول تلوزيون، ډش، انټرنېټ او نور د اړیکو ټینګکولو عصری وسايل، چې پلرونې يې له فساده خالي نه بولي، زامن او لور ګانې يې باید لو مرې دا توکي په سمه توګه وکاروي او دوى ته ډاد ورکړي، چې د دې څيزونو په ئاي کارول ډېرې گتې لري او ډېرڅه تري تر لاسه کېږي.

پەنحو دقيقو كې مو ژوند بدل كرى!

(د موضع د ورته والي لە املە د حزب الله اتل ژبارە لە دوى خخە پە
منىي درسرە شريكوم)

دا هم د ژوند يو لە لويو مشكلا تو گەنل كېرى، چې تەغوارىپى لە خلکو
سرە اپىكىي تىينىڭي كېرى، خونشى كولاي. دا كە د يو نوي كار لىتە وي، يَا
لە پخوانىي كار تبديلىي وي، يَا پەمنىدە كې د لومپىي مقام گتىل وي او يَا
هم د ٢٠ كىلو گرامە وزن كمول وي.

ستاسو چاپيرىال د هرخە تاكونكى دى

پۇنىتنە دلتە دە، چې د حل لپارە خە و كرو؟ ستۇنzech دادە چې ٨٠ سلنە
خلك لە خپلۇ دندو خوبىن نە دى.

زمورپا او ستاسو چاپيرىال تۈل پە دې رنئ مسموم دى. ددى ستۇنزو
زىاتپە دە وجى زمورپا او ستاسو ڈېرى غوارپا يوازىپا او سېپرو. دلتە ھم
خېرە نە خلاصىپرى، بلكې زمورپاشا خوا خلک پە دې باوردى، چې مورپا
د خپلۇ دندو د ترسره كولو ورپتىا نە لرو.

پە دې دليل باید پە قصدىي د خپل چاپيرىال شرايىطوتە بدلۇن

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

ورکړو.

په تپرو خو کلونو کې د ټولنيز ژوند د غښتلي کولو په اړه ډېږي
څېړنې شوې دی هغومره چې موره فکر کووله نورو سره اړیکې
رامینځته کول هم سخت نه دی لاندې ۱۲ هغه لارې چاري یادې شوې
دي، چې په مرسته يې کولای شو، په سمدستي ډول ټولنيزې اړیکې
غښتلي کړو او په ټولنه کې خپل ځانګړۍ مقام خپل کړو.

۱- د ملګرو لته وکړئ

داد کار بنسټي دی د اړیکو د قوي کولو کار پرته له ملګرو او
دوستانو امکان نه لري

کله چې غواړئ چاسره نېړدې اړیکې پېدا کړئ، و پونښتئ:
((که دا کس زما او یاد کوم بل کس ډېړنډې رازداره دوستوو، ما
باید ورسه څه ډول چلنډ کړي وای؟))

تاسو له خپلو نېړدې ملګرو سره رازونه لرئ او هڅه نه کوئ د خپلو
رازونو کومه برخه ترې پته کړئ خپلو ملګرو ته لوړ پیتوب ورکړئ د
هغوي ستونزې واروئ او هڅه وکړئ له هغوي سره په مشکلاتو کې
مرسته وکړئ د هغه په طبیعت چلنډ وکړئ

۲- سملاسي ارزښت او باور ورکړئ

له خلکو سره ملګري کېدل له هغوي سره د ژوند په ستونزو کې
مرسته کول دي هغه که په مسکاوي، که په یو نوي وړاندیز، یاد یو
نوی کتاب په معرفې کولو وي او یا هم ځینې نوري لارې چاري... دا ټول
له ملګرو سره د مرستې یوه لاره ده. له هر چا سره د ارزښت او بارو
ورکولو موقعې یا چانس په لته کې او سئ. سخي او له نورو سره مرسته
کوونکې او سئ

۳- په دې ځان و پوهوي چې د ملګرو لپاره موڅه شی مهم دي

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

څېرنه وکړئ. هرڅومره مو چې مرسته ځانګړې وي غوره ده. هرڅوک مو چې زړه غواړي ورسره دوستان شئ. د هغوي ويبلګ او یا کتابونه ولولئ، د هغوي د ذوق، کورنۍ، معنوی ارزښتونو او دندې په اړه معلومات راټول کړئ. قول شیان یوه لو به ده، د نننۍ ورځې د انلاین او ټولنیزې میدیا په شتون کې د چا په اړه د معلوماتونه لرل یوه بهانه ده، چې هېڅکله په دې برخه کې د منلو وړ نده.

۴- ګډې ځانګړتیاوې پېدا کړئ

تول خلک ګډې ځانګړې لري. دا کارد یوې په زړه پوري لارې په ډول غوره کړئ. هرڅومره زړ چې کولای شئ، دا ګډ نظرونه، اندونه او ذوقونه پېدا کړئ. په نسونځۍ، پوهنتون، رستورانت، بسار او یا ټلويزيونې خپرونيې یې پیل کړئ او ورو ورو مو بحث ژورو مسایلو طرف ته بوئه.

۵- دقت وکړئ !

خلکو ته د یو جذاب شخص په ډول د ځانښکاره کولو یوازینې لاره همداده چې خپل ځان جذاب و بنا یاست. د نورو په اړه په تولو څه چې پوهېږي علاقه خرگنده کړئ، دا کار د دې لپاره نه چې سملاسي څواب ورکړئ، بلکې دې لپاره چې د هغوي د ذوقې نړۍ پر لور ځانته یوه کې کې. پرانیزئ تول خلک خوبنوي چې په هغوي تېږي شوې تجربې تاسو ته ووایې، په ډېرہ مینه او علاقه یې واروئ.

۶- خپله علاقه زیاته کړئ

باید جالب په نظر ورشي. د دې کار لپاره تر تولو په زړه پوري لاره داده چې د هغه فکر، نظر او ذوق په اړه چې خوبن مو دی، په پام کې ونیسې. ستاسو علاقه، ذوق او شوق د نورو له خواله ستاسو سره د اړیکو نیولو په برخه کې مثبت تکی دی. هېڅوک نه غواړي له بې تفاوته

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

خلکو سره دوستي و کري. دا په يو ارزښتنم کس د بدليډولپاره تر ټولو
غوره او بنه لاره ده چې له بې تفاوتی پري تبديل شئ
۷- یوازي پخپله تاسو یاست

ھڅه مه کوي لکه د نورو په شان خان خړکند کري. انتقاد منونکي
واوسئ. د ژوند ریښتني اهداف او داستان مو بیان کري له نورو سره د
خپلې ميرمنې، اولادونو او شخصي ستونزو په اړه وغږېږي، د هوا او
طبيعت په اړه خبرې هېڅ ډول اړيکي نه رغوي
۸- د نړۍ تر ټولو بنکلې جمله و کاروئ

نومونه یاد کري. هېڅ شی له اورېډلو غوره ندي او په ځانګړي ډول له
ھغه چا خخه چې نوي ورسره اشنا شوي یاست. دا چې ((زما خه په یاد نه
پاتې کېږي)) د هېڅ عذر په ډول نه منل کېږي. تمرين و کري. هماګه
شبېه چې د یو چا نوم اورئ له ځان سره یې یاد داشت کري. د یادولو
لپاره یې په لور او ازاله ځان سره تکرار کري. پخپل ذهن کې یو بل په زړه
پوري نوم یا تصویر ورسره وترئ. په هر ډول چې کېږي د هغه نوم یاد
کري، هسي نه چې بله ورڅ له مخامنې د سره مود هغه نوم له ذهنه
ایستلى وي او دا کاردارې کو سستوالى راولي.

۹- اړيکي رامينځته کوونکي واوسئ
ډلي له یو بل سره وترئ. د مختلفو پېښو کوربه واوسئ. هغه
دوستان چې ګله دریخونه لري له یو بل سره معرفي کري. ستاسو له خوا
له دوستانو سره تردي بله لویه بنیگنه نشته

۱۰- په زړه پوري ژوند ولري
يو داسي ژوند ولري، چې داستان او ربدل یې د ټولو او په ځانګړي
ډول تاسو ته په زړه وي. داسي کارونه تر سره کري، چې په عادي ډول یې
نه تر سره کوي. یوازي په یو نوي چاپيریال کې ژوند کول کولاي شي

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

تاسوله د اسې نويو دوستانو سره اشنا کړي، چې کله به موهم او سپه فکر کې نه وي تېر شوي. د نويو ډلو له خلکو سره اشنا شئ. تاسو به خان وازموي ئ چې ډېر کار کول د پېژندلو لپاره ډېر خه درکولای شي

۱۱- کيسه و کړئ

یوازې انژې لرونکې کسان دي، چې خبرې کوي، نه واقيعتونه او پېښې. هر کله مو چې طبعه برابره وله نورو سره په کيسو مجلس ګرم کړئ، دا کار له هغې وروسته پېيل کړئ، چې نورې له تاسو غونښنه وکړي. د خپل ژوند په زړه پورې خاطرې هم کولای شئ له نوره سره شريکې کړئ، چې هغوي هم ترې خوند او پند واخلي.

۱۲- د اسې لباس واغوندې چې د نورو توجه جلب کړي

له دي خبرې زموږ هدف دا نه د چې تاسو د نورو خلکو خلاف انتخاب وکړئ، باید یو د اسې انتخاب ولرئ چې یوازې ستاسو خانګړنه وي او نور مو په همدي خانګړې و پېژني. د بېلکې په ډول د اسې خوله او یا کالي انتخاب کړئ چې له لېدو سره سم د خلکو توجه جلب کړئ.

۱۳- منونکې واوسې:

هېڅ کله له خلکو د منې یو ډېر ور چانس هم له لاسه مه ورکوئ، په خانګړې ډول د هغو کسانو چې له تاسو سره ېې په یو مهم کار کې مرسته کړې وي. د منې لپاره هروخت په نويو لارو چارو فکر ولرئ.

۱۴- غربیان خپل دوستان و ګنئ، نه د بنمنان

که کله یو اتاق ته د اخليې، یو ناخاپې مو سترګې په یو دوست لګېږي، چې سترګې ېې له کلونو تاسو سره اشنا دي، موخه مو ستاسو غريب دوستان دي، د ملګرتيا چانس ېې له لاسه مه ورکوئ.

۱۵- خلکو ته متوجه او سې

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

که کله هم خپل چاپیریال ته متوجه ونه او سئ او خینې کسان او شیان درته بې اهمیتھو وي، پورته ټولې هڅې مو بې خایه دي په ټولنیز ژوند کې د خپل ملګري اهمیت ته نه متوجه کېدل کولای شي هڅې مو په او بو لاهو کړي که د اسې کېږي، چې په جدي ډول له یو چاسره اړیکې تینګوو، باید له خپلې ترهغې جدي تګلارې هم ورته تېر شو.

۱۲- خپل ځان څرګند کړئ

په کورنۍ او دفتر کې داړیکو رامینځته کېدل د حافظ غونډه اری نه دی چې را برابر به شي. باید له کوره ووځې، له نورو سره اړیکې تینګې کړي. دا کار کېداي شي د ایمیل او یا ټولنیزې شبکې پرمې لکه فيسبوک، تویتېر او سکایپ له لارې پیل کړئ. مګر دا یو پیل دی، تر نړدې اړیکو هېڅ هم ډېر مهم ندي یوازې دا هم مهمه نده چې اړیکې مو باید د تینګالوژۍ پرمې وي لکه په موبایل احوال اخیستل او یا زنګ وهل راوهل، بلکې د نړدې اړیکو رامینځته کولو لپاره له دفتره او کوره وتل شرط دي او یو د اسې ئای ته ولاړ شئ چې ډېر مهم او په زړه پورې خلک هلتې تګ راتګ ولري. دا زموږ شاو خوا خلک دي چې زموږ دنیا جوړوي نه نور خوک.

کولای شي همدا او س زموږ خوبونه په او بو لاهو کړئ. انتخاب سل په سلو کې ستاسو په لاس کې دي. ربنتیا همدا شېبې مو شاو خوا خوک دي؟

د اسې خېگان خنگه لېرى كرو، چې ستريا، تشویش او عصبانیت زېرى؟

- خېگان او نهيلي كېدل د انسان د کاري فعالیت د کمیدو يوازینى
علت دى.

- له يوي شريرې او زېبورې بىخى سره لىس گامە تلل تردې سل حل
گران دى چي لىس ميله ديوې بىكلىپى نازولې معشوقى سره پەلارە لارشى.
- ھېرو خلکو خېل کارونه د اسې ترسره کېرى چي گويا مينه ورسره
لري دا کار پاخيلە پەتاسو كې ديوې رېستىنى عقىدى سبب كېرى، او
ھمدا راز له ستريا، التهاب او سودا موڭغورى.

د بېخوبى پەباب لە سودا كولو ٿنگه ٿان و ساتو؟

- يوانگريزه اكتروايي:

د خوب ھېراغي زمن توليدونکي سببونه چه د کلونو تجربو و روسته ماته خرگندشوي دي، دعا گانې او عبادتونه دي.

نوله بېخوبى نه د خلاصون په خاطردا لارښود ومنئ.

۱: که خوب نه درخي لي ٿاييه پا خپرئ، مطالعه يا کار و کړئ چي خوب

درشي

۲: تراوسه خوک لە بېخوبى خخه نه دي مره. پەدي باب سودا

تربيخوبى تاسوته ڈېر زيان رسوي

۳: يوه مناسبه دعا و وايي.

۴: بدنه موسيست او ازاد کړئ.

۵: ورزش و کړئ، دومره ٿان ستري کړئ چې ونه شئ کولاي وين

پاتې شئ.

په تاسې کې هیڅ نارو غې نشته !

ستاسې هیڅ نه دي خراب شوي، مونږ تاسې ته د طب او نفسياتو د علم په رنا کې يقين درکوو، چې په تاسې کې هیڅ ستونزه نشته پخپله مو خپل ځانونه د خپل ذات په پونس کې نتویستلي دي، باندي راوو ځئ، نړۍ و ګورئ. کوم ډار چې ستاسې په زړه کې دي، هغه و ګورئ، پلتنه يې و کړئ، تاسې ته به څرګنده شي، چې د دې ډار هیڅ حقیقت نشته. تاسې ته تراوسه هیڅ څرګنده نه ده، چې ډار موله خه شي څخه دي.

ګورئ ! کوم خلک چې تاسې ته خوند درکوي، چې راشه درشه ورسه و کړئ، نن زړه و کړئ، هغوي ته نېږدي شي، تاسې ته به څرګنده شي، چې تاسې بېڅایه نه غښتل، چې له دوی سره کېنئ. ټول خلک به و ګورئ، چې د همدردي او مینې ارمانجن دي. که هغوي نسه خلک وي،

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

شاید تاسی ڈپر خه تری زدہ کرئ او ڈپر خه تری واخلي۔
پورتنی لاربسوونی یوازی یولکچرمه گئ، دا ازمایل شوی لاري
چاري دي، تاسی باید په ڈپر سختي سره په ڈپ لارو چارو او لاربسوونو
عمل و کرئ، دا گولی نه دي، چې ترسنونی یې تبرې کرئ او آرام
ومومئ، بلکې د ڈپ لپاره د یوه قوي پلان او ارادي خواک ارتیا ده، که
مو داسی و کړل، تاسی به و ګورئ، چې خنګه د یوه نوي انسان په بنه
راخر ګند ېږئ.

د شخصیت د تکمیل لپاره پر ھان باور او ارادي خواک ڈپر اپین
دي، تر خو چې تاسی د خلکو په زړونو کې ھای ونه مومئ، ټولنیز
نشئ، اخلاق او کردار موسم نه کرئ، نوله اروايی او بدنبی ناروغیو مو
خلاصون ستونزمن دی

تاسی باید تل خنده رویه واوسئ، له خلکو سره اړیکې پراخې کرئ،
که تاسی خپله خندا ته زړه نه بنه کوئ؛ ستاسی پر کورنی هم د ڈې
اغېزې غورئي، کور کې چې هلکان او نجونې لوې کوي؛ نو ستاسی په
لیدو یو بل ته وايي:
- خاندئ مه، یالوې مه کوئ او س به پلانی غوشه شي یا به مو
ووهې.

دا زهر تاسی هغوي ته هم ورشيندلي، له خپل ھانه سره ټوله کورنی
ولې په ستونزو او غم کې بنسکېلوي.
مونږ ستاسی له ذهنې کيفيت بنه خبر یو، ستاسی دنه چې کوم زهر
راتبول شوي دي، هغه تاسی مسکیتوب ته نه پر پرېدي او په نورو مو هم
نه لورېږي، چې و خاندی او خوبن واوسی، تاسی له دنيا او ژوند خخه
زړه توري شوي یاستئ، تاسی له هر چا خخه کرکه کوئ؛ مګر مونږ په دې
پوهېږو، چې تاسی له دې ستونزو خخه د خلاصون لاري چاري لټوي.

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

تاسې لومړۍ د موسېدلو په ارزښت ځانونه وپوهوئ. پخپل ځان جبر وکړئ؛ خو خنده رویه شئ، تاسې پوهېږئ، چې هيڅوک خپل روغ یا ناروغ غابن اېستل نه غواړي او نه هم د خېږي او پښتو ګو عملیاتو ته زړه بنه کوي. منظر وړي چې د غابن درد یې ورک شي، یا یې ناروغې ورکه شي؛ خود اسې ونشي، غابن و باسي او عملیات تر سره کړي، که د اسې ونکړي ناروغې یې نوره هم زیاتېږي همدا اسې باید تاسې په زوره ځانونه ټولنیز کړئ. باید موسک او خنده رویه واوسئ، که د اسې ونکړئ؛ نو پخپل لاس د جور کړاي شوي دو ذخ مینځ کې به سوزېږي.

خینې خلک به مولیدلي وي، چې له وړې پېښې ستره کيسه جوره کړي کور کې که د کوم ماشوم له لاسه پیاله ماته شي؛ نو د کور مشر سخت غوشه وي، خورخې د پیالي د ماتېدو داستان نه ختمېږي، ماشوم شې به شې به بې عزته کوي او د دې اغېزې په نوري کورنې هم غورخې. د یوې پیالي د ماتېدو د مردې مالي زيان نه وي، خومره چې نومورې خپل ځان او کورنې. ته ذهنې او ارواړي ستونزې پیدا کړي. د اسې سړۍ د یوې پیالي په سرله ټولې کورنې او خپل ځان خخه د ډېرو ورخو خندا او خوبنې واخلي.

موږ او تاسې په خپلو کورونو، دفترونو او کارخایونو کې ګورو، چې خینې وګړي ټوله ورخ کار هم کوي، له خپلو همکارانو، ملګرو او خپلوا نو سره راشه درشه، مرې، ژوندي هم کوي او په خپل ژوند کې ځان خوبن محسوسوي؛ خو بالعکس د اسې هم ګورو، چې ټوله ورخ یې نه په خپل ځان خوبنې او خندا لورېږي او نه بل خوک موسک لیدلى شي. دا دوې یې بنې بلګې دې. د اسې نه ده چې لومړنې خنده رویه انسان هیڅ ستونزې او کورنې ستونزې نه لري؛ مګر هغه یې په خوبنې

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

تېروي او دويم يې هم خپل خان په ستونزو کې راگېردي او هم يې نورو ته ستونزې جورې کړې دي او هم يې دي کار کومه مثبته نتيجه نه ده ورکړې

دا خوبه تاسي ته خرګنده وي، چې دولت او پیسي چاته خوبني نه وربنسي او نه هم ربستيني خوبني په پېسو او محلونو کې ده. دا جوهر ستاسي دنه دی. بل خوک ګته نشي تري پورته کولی، دا ستاسي خپل ملکيت دی، په تاسي پوري اړه لري، چې په کوم ډولې کاروئ.

څنګه مو سېدل؟

تاسي سره به پوبنتنه پېدا شوي وي، چې څنګه په زوره مو سېدل؟ سري څنګه بي له کومې وجې موسکي وي او بايد وختاني نه داسي نه ده، تاسي بايد لړ همت وکړئ، سره ننه خوش طبیعته او موسک شئ، بنه لاره داده، چې په ګونبې کوته کې ځانته مخامنځ هینداره (ایينه) کېږدي، ځان پکې و ګورئ او موسکي شئ. تاسي ته به په لوړيو کې دا کارستونزمن او بې ګتې بسکاري، وايې به چې دا نو خه شول، ځانته هینداره کې ګوره او بې له کوم دليله خانده. نه داسي نه ده، تاسي بايد هره ورځ همداسي وکړئ، له دې پرته ستاسي بله درملنه نه شوه. همدا او س موسک شئ، تاسي به په هینداره کې و ګورئ، چې ستاسي شونډې، انتګري او پتده غور پدلي ده او خبره مو روښانه شوي ده. دې ته مو سېدل وايې، تاسي هره ورځ د موسکي توب دا تمرین ترسره کړئ، په لوړيو کې به دا کاربې خوندہ، جبري او غېر طبیعي بسکاري، پروانه کوي، ترسره يې کړئ، په دې پسې مه ګرځئ طبیعي دې که غېر طبیعي، په لنډ وخت کې به د دې اغېزې و ګورئ. ګونبېن وکړئ چې په داسي کولو سره خوبني جبري يانې په زوره پیدا کړئ، جibri کار به یو خه ستونزمن وي؛ خوله وخت سره تاسي

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

عادی او تولنیز کېرى. لە زړه نه مود کرکي جذبې و شرئ او هر خوک د
خان په خبر غمزده و گنئ. بنه لاره يې داده، چې د نورو له ستونزو او
مسلو سره زړه رابنکون پیدا کرئ. د خان په خبر هغۇي ھم درک کرئ. په
دي زمان کي هر و گرئ لە ستونزو او رېپو سره لاس او گريوان دى، هر
خوک په دې لته کې دي، چې خوک يې غربواوري او د ستونزو په هواري
کې ورسره مرسته و گرئ.

کە خوک همداسي دردمن لە تاسې سره کېنى او د زړه کيسە درتە
و گرئ، باید د زړه په غوربونو يې واوري، لە هغۇي پونتنى و گرئ او
ورتە متوجه شى، زړه رابنکون ورسره بىسكارە کرئ. لە دې سره بە تاسې
دوې گىتى و گرئ، يو بە تاسې د هغە دردمن سري زړه و گىتى، بلە دا چې
ستاسې د خپلو ستونزو ترخە بە ھم ورسره کم شى.

كله چې لە كوره راوھى په لاره کې بە هر ھول خلک په مخە درخىي،
تاسې هغۇي تە متوجه شى، سلام ورتە و گرئ، رو غېپ ورسره و گرئ او
ورتە موسك شى؛ لکە ور اندى مو چې وويلى. په لومړيو کې بە دا کار
دې درتە ستونزمن وي؛ مگر كە په دومداره ھول مودا کار و گر، شايد
دې بې برياوي لاسته راوري.

خوف(دار)

چې تاسې خند بدو ته نه پربېدې !

کېدای شي چې ستاسې د خنديدو يا موسكيدو هڅه بریالی نه وي او ستاسې طبعت کې بدلون نه وي راغلی، د دي علت ستاسې ناحل شوي ستونزې او تفکرات نه دي؛ بلکې دا یوه ناخرنده وپره يا ډاردي، چې تل پرتاسي خپورو وي شايد تاسې د اراسره ونه منئ، چې تاسې له داسې یو ډار سره مخ ياست؛ ځکه چې تاسې په تیاره شپه کې زړور له هدیرې تېرېږي، تاسې له بتانو او د یوانو هم نه يېږي؛ مګر تاسې خپله تجزيه وکړئ، ياله کوم ارو اپوه نه د خپل لاشور پونتنه وکړئ؛ نو بیا به درته خرگنده شي، چې ارو مرو تاسې د یوه ناخرنده ډار له امله مرژواندي، بې شخصیته، زهير او بې ټواکه ياست، دا چې دا ډار په لا شعور کې پت وي او تاسې ته بې حقیقت نه خرگندېږي؛ نو ځکه پرته له دې چې دا ډارتاسي و پېژنۍ اغېزې بې درباندي کړي دي.

دا تولې يېږي او ډارد کو چنیتوب ربښې دي. کله چې بلوغ ته ورسېږي؛ نو دا ډار د مره پوخ او ټواکمن شي، چې د انسان په سوچونو او د روان ژوند په فعالیتونو هم اغېزې وښندي. دا ډارتاسي

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

هیڅ پربکړې ته نه پرېږدي. خپل ڏهنې توازن برحال نه شئ ساتلى. د دې
دار تراغېزې لاندې تاسې د چا پروراندې جراءت نشئ کولى او نه هم په
مجلس کې د خپلو خیالاتو اظهار کولى شئ.

لومړۍ ډار: دا چې خلک ماته ولې مجرم او ګنهګار وايې؟

دویم ډار: خلک ما پسې پشي شا ولې خبرې کوي؟

دریم ډار: خداي خبر سبا به څه پېښېږي؟

څلورم ډار: ما چې کومه پربکوه کړې، خداي مه کړه بېخایه نه وي؟

پنځم ډار: دي ډارته کوم نوم نشو ورکولى دا یوازې روېږدي کس

محسوسوی، په هغه خورېږي؛ مګر بې معنا او ناخړگند وي او زیان

ې هم ډېروي.

د دار حقیقت خه شی دی؟

هیڅ هم نه، هیڅ هم نه، دا یوازې درې توری نه دی، شاید تاسې ته بې معنا بنکاره شي؛ مګرد درې لفظونو د ځواب ترشاد ارو اپوهانو د یوې پېړۍ، تجزيې، مشاهدې او تجربې پرتې دی او په دې سره سلا شوي دي، چې د دې خالق د انساني ذهن یوازې یوازې لا شعور دی او بس په وروستيو کې خرګنده شوه، چې انساني ذهن یوازې دې بېځایه دارفلج کړي دي؛ مګرد په حقیقت کې هیڅ نشته. د نفسیاتو ماھرینو تولې نړۍ ته وویل چې هر انسان یو صفت او ځانګړتیا لري، پر خان باور، استقلال او ارادې ټواک؛ مګرد دا سې انسانا نو شمېړ پېړدي، چې د خپلو ځانګړتیا پر مت مخ پروراندې ټې او یو څه ترسره کوي، دا سې کس ته د خپل ځان دننه یو او ازاراخې: نه نه، قدم پورته نه کړې، مخ پروراندې لارنه شي، خداي مه که دا سې ونشي او هغسي او ونشي او... د دې پایلهدا وي چې د ده پروراندې د نهیلې دیوالونه ودرېږي او هغه له پرمختګ پاتې شي تاسې خپل ځان ته یقین ورکړئ چې تاسې د کوم دارتر اغېزې لاندې راغليې یاستئ، هغه یوازې بې بنسته او بې مانا ډاردي، دا یوازې یو خیال دی، د دې هیڅ وجود نشته.

يو بل ڏار

خلک به پشی شا خبری درپسی کوي، ستاسي فکر داسي دی،
کیدای شي کوي به بی؛ خودا ہار ستاسي وهم دی. دا چې تاسي ته ئان
خپله مجرم نسکاري. مانا دا چې تاسي سره مجرم حساس شته، په دې
وجه له تاسي سره وهم پيدا کېري چې د خلکو له نظره بد خلک ياست.
مونږ تاسي ته د انساني فطرت دا عجيبة خانګړتیا دريادوو، چې هر
انسان په وهم کې بنکېل دي، چې د ده په نه شتون کې خلک ده پسې
خبری کوي د دي وهم ترشا هم د جرم احساس شته دي. ستاسي په خبر
هر انسان د خپل ذات په پونس کې پت دی، په دوى کې ځینې داسي هم
وي، چې یوازې د دي لپاره غيبت شروع کوي، چې خلک د دوى پر
خلاف خبری کوي

خلک ستاسي خلاف خبری کوي يانه، پرتاسي ڏار او رو خور
شوی دي، د دي درملنه مونږ په یوه حدیث شریف کې درته بنیو:
رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلی دي ((کوم الفاظ چې تاسي
دبل له خولي نه اور بدلي پخپل حق کې خوبنؤئ، هماگه الفاظ د نورو
لپاره هم اور بدال او ویل خوبن کړئ.))

هيڅکله د چا غيبت مه کوي، که ستاسي په اړه په غياب کې خوک

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

خبرې وکړي او تاسې پرې خبر شئ، خومره پرې خفه کېږي، همداسې بل انسان هم له تاسې په غیبېت کولو زړه ماتې کېږي. اسلامي احکامات هم دا وايې چې غیبېت کول؛ لکه د مسلمان ورور غونبې خورل داسې دي کله چې تاسې د چا غیبېت کوي؛ نو په دې کې کينه او غوسمه دواړه ګډو وي، چې د غیبېت په ګډو ن تاسې ته د طب او ارواپوهنې له نظره ډېر زیان رسوي. که تاسې په داسې ناسته یا مجلس کې د چا پر خلاف غیبېت او خبرې کوي، چې باوري یاست چې دا خبرې ستاسې حریف ته نه رسپېږي، دا بېخایه فکر دی. وايې چې نن سبا د ټولونه هم غورونه لري او خبرې مو نوموري کس ته رسوي. کله مو چې خبرې نوموري کس ته ورسېدي نو ارو مرو به هغه هم څه غبرګون نښي او د هغه خبرې به بېرته تاسې ته رارسېږي، دا جو ته خبره ده، چې ستاسې او د هغوی په خبرو کې به دومره زهرنه وي خومره چې خبررسونکي پکي له خانه ګډه کېږي وي؛ نو بنکاره خبره ده چې بیا بهې غبرګون هم همدو مره تريخ وي؛ نو بنې خبره داده چې په بل چا پسې خبرې ونکړي او د نورو غیبېت کولو ته ارزښت ورنکړي. تاسې که بنې خلک یاست؛ هیڅوک هم تاسې پسې خبرې نه شي کولي او که د چا پر وړاندې درې پسې خبرې یا غیبېت وکړي، ارو مرو هغه درنه دفاع کوي او که شخصيت مو خراب وي، شايد د غیبې او ربډونکي هم د هغه خبرې تايید کړي. هغه څه چې اسلام مونږ ته بسودلي دي، که عمل پرې وکړو؛ نوشک نشته چې له دې ټولو ستونزو به مو ئان خوندي ساتلى وي.

وېښتابه !

ماته پته ده چې تاسې پوره او په منظم ډول وېښ او بیدار نه ياست،
که بې نه منئ، دا کتاب تاسې بند کړئ، قلم او کاغذ رواخلى او د هغو
څیزونو لرلیک ولیکئ، چې ستاسې د دفتر، نسونځی یا بازار او کور
تر مینځ کوم شیان لکه د بربښنا ستنه، ونې، کورونه، غتې ډبره، کوچني
دوکانونه او... نور له ځانه سره ولیکئ او سهار چې له کوره یا له بازاره یا
دفتر پوري رائئ، وي ګورئ تاسې ته به خرگنده شي د پنځوس سلنډ
شیانو نومونه مو هم نه دي لیکلې، تاسې ته به په لاره کې نوي شیان تر
ستړګو شي، هغه شیان چې تاسې په شعوري ډول او په خلاصو ستړګو
وراندي نه ولیدلي. دا چې تاسې لاره، خلورلاري، سرک او کور نه
غلطوئ، دا مو په شعوري ډول په ذهن کې دي. تاسې داسې فکرو کړئ،
چې په لوړۍ خپل کور پر لور رهی ياست، بیا به خپل وېښتابه او
بېداري درته خرگنده شي

په دې ډول د خپل چاپېریال شا و خوا خیزونو او منظرو سره دلچسپی
پیدا کړئ؛ نو به پخپله د خپل ذات له خول (پوبن) خخه راووئ او دا
ستاسې اصل ناروغری ده او پرته له دې ټول عیوبونه؛ لکه پر ئان باور
(خود اعتمادی) ذهنی توازن، ډار، احساس کمتری او له دنیا خخه زړه

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

چاودون نول قول د دې نبې دی
دې ته وايي اعتراف او له حقايقو سره زره رابنکون له هر انسان او
هر شي سره مينه او زره رابنکون، دا فکر به تاسي د تېبنتې او فرار له
ستونزو بچ کړي. په تېبنته کې خوند ډېردي، سړۍ ځانې غمه
محسوسي؛ خود اسي نه وي، حقigkeit کې د اسي کول بې کرارې او
اضطراب ته پناه وروړل دي. هرزنداني چې له زندانه وتنستي؛ نو هغه
هيڅکله هم آرام وخت نشي تبرولي. هره شبې د بیانبولو او زنداني
کيدو سوچ ورسه وي. همداسي د ژوند د حقايقو او ستونزو څخه
تېبنته کونکي هم ارام ژوند نشي تبرولي. خوند او سکون په پرله پسې
کوبنښ او قولنيز کېدو کې دی، نه د ژوند له حقايقو او ستونزو څخه په
تېبنته کې.

هر سهار داسې پیل کړئ !

دا خو تاسې ته خرگنده ده چې خدای پاک ورخ د کاروبار او ګرځې د لپاره پیدا کړې ده او شپه یې د آرام لپاره. دېری ھوانان داسې دی، چې تر نیمې شپې یا ان تر سهاره په بې ھوده مجلسونو کې ناست وي، قطې (پري) کوي، قماربازی کوي او یا هم زموږ د تولنې لوستي و ګړي په هندي او انگليسي فلمونو کتلو بوخت وي. ځينې یې انتربېت او فيسبوک ته تر ناوخته پوري ناست وي، هفوی خپلې د آرام لپاره د خدای پاک له لوري ورکړل شوې شېږي وژني. سهار بیا داسې خلک چې ځانته خومره دیندار او لمونځ ګوزاره وايې له بستري نشي پورته کېدۍ. بیا پري د خپلې دوکانداري، دفتر یا بسوونځي ناوخته وي. داسې کس چې شپه ورڅه او سطه دل نظر عمر ته شپې یا اووه ساعته خوب ونلري؛ ممکن اروايې ستونزې ورته پیدا شي.

مونږ او تاسې باید د روزمره ژوند د کارونو، مطالعې او خوب لپاره یو ځانګړي مهالو بش ولرو او د هغه له مخې خپل ژوند پر مخ بوئو. له سهاره به یې پیل کړو.

سهار وختي باید خپل موبایل یا د ساعت زنګ داسې وخت ته برابر کړو، چې لمونځ رانه قضا نشي، ګورئ لمونځ د دین ستنه ده، خوک چې

د ٿوان او خوبن او سېدو هنر

لمونج نه کوي، د هجه په هیچ کار او ژوند کي برکت نه وي. خداي پاک پخپله و ايي چي لمونج تاسي له بدو کارونو منع کوي؛ نو په شپه و رخ کي چي خومره و خت عيشيو، لوبو، انتربنيت، زده کرو او خوب ته ورکوو، ولې پينچه و خته مانچه ته يو ساعت و خت ورنکرو، چي هم مو خپل فرض تر سره کري وي او هم په کار او ژوند کي برکت وي.

سهار کوبنبن و کړئ، چي د جمعي مانچه لپاره جومات ته لارشئ، که مو ونه شو کړاي، خانته خوي ې او رو مرو و کړئ، تاسي شرطاً پينچه و رخې په پابندۍ سره د سهار مانچه ته راپورته شئ له هغې وروسته به خپله د مانچه په وخت راپورته کېږي. له مانچه وروسته او رو تلاوت و کړئ. له تلاوت او ذکر سره مو زړه خلاصېږي او عقیده مو برابرې له دې پرته ذهنې سکون درته تر لاسه کېږي. تر دې وروسته له لم رخاته نه وړاندې وخت د سپورت او تمرین لپاره ډېر مناسب وخت دی، نور تاسي پوري اړه لري چي وختي خو به کارتنه هئي، که کار مو وختي وي بيا کوبنبن و کړئ چي مازديگر سپورت یاني ورزش و کړئ د ورزش لپاره پراخه میدان يا شين خاي؛ لکه بن یاد شنو پتيو خوا و تاکي، تاسي د یوه شاعر په خپر لطيف احساسه واوسئ، هفوی به ګورئ چي په رون سهار کي د مرغيو چغار، د بلبلانو پرکيفه او ازاونه، د ګلونو خورې وړمي، بنایسته شمال، سور د شفق رنگ او د لم راختلو بنکلی منظر په کوم ډول په خپلو شعرونو کي انځورو وي. د فطرت دا منظري او بنکلا بайд له شاعر پرته نور خلک هم درک او خوبنې کړي.

کوبنبن و کړئ چي سهار په نهاره ورزش تر سره کړئ، که ممکن و، خانګړې جامي يا پتلون ورته واغوندي. که غواړئ چي سپورت درته لا په زړه پوري او بنه تمام شي کوبنبن و کړئ، چي بنه ژمن ملګري درسره پېدا کړئ او مناسبه هم داده، چي له ملګرو سره يو ئاي لو به يا ورزش

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

او عادي حرڪتونه ترسره کړئ.

خه مهال چې له ورزشه کورته راستانه شئ، لبھان دمه کړئ، که تبې
یاست وارد واره ډېږي او به یا نور مشروبات مه خکی، چې تاوان درته
کوي. کله چې دمه شئ په کرار کرار او به، شپدې یا د لېمو شربت و خکی.
په او بو یا شربت خکلو پسې سمدلاسه چای یا ډودی مه خورئ،
همداسي کوبنښ و کړئ کله چې خولې یاست مه لامبئ، چې دا هم بدن
ته زيان رسوي.

زه یوه مشوره درکوم، خوژمنه و کړئ چې دا به راسره منئ. تاسي
باید سره ننه سپورت پېل کړئ، ئینې خلک چې عمرونه یې ډېروي په
دي شرمېږي، چې په سرک یا بن کې منډه ووهی یا کومه لو به و کړي. دې
کې د شرم خه خبره ده، هو که عمرونه مو تر پنځوسو کلونوزیات وي او
مناسبه نه درته بسکاري چې منډه ووهی، پروا نه کوي، پیاده تېزه تګ
کوئ که تاسي هره ورڅا کم تر کمه په اونۍ کې درې یا خلور ورڅې
ورزش و کړئ، زه تاسي ته اطمینان درکوم چې تاسي به له ډېرو ناروغیو
خوندي پاتې شئ.

د خپنوله مخي نن سبا په نړۍ کې تر ټولو زياتې خورې دونکې
ناروغى د زيات وزن، معده، شکر، لور فشار او روماتيزم دي، که
تاسي غواړئ چې تندرست واوسي، لومړي کوبنښ و کړئ چې زيات
وزن له مينځه یوسیع؛ خکه چې د همدي له امله انسان ته شکر، فشار، د
وینې غور او نوري ناروغى پیدا کېږي.

وړاندې موښد هري ورڅې د تقسيم او قات یا مهالو بش خبره کوله،
ښه را حو تر سپورت وروسته د ورڅې نورو کارونو ته. کله مو چې ورزش
و کړو، دمه مو و کړه، چای او ناشته مو و کړه، غسل مو و کړو، پاکې
جامې مو واغوستې د خپل دفتر، کارخائی، کارخانې او دوکان پر لوري

د ټوان او خونن او سېدو هنر

و خو ټېږي، کوبنښ و کړئ چې پاتې ورڅ مو هم په همدي ترتیب سره تول و ختونه وو بشئ. د غرمنۍ او مانیمانی خورلو لپاره خپل وخت، د راتلونکو نورو څلورو لمونځونو لپاره خپل وخت، د تلوپزیون لیدو لپاره خپل وخت، له ملګرو سره د پنډار لپاره خپل وخت او همدارنګه له خپلې کورني او ماشومانو سره د کېناستو لپاره خپل یو مناسب وخت و تاکئ. د شپې مهال کوبنښ و کړئ، چې بېخې کم خوراک و کړئ یا یې هیڅ ونکړئ؛ ځکه چې د شپې انسان پریوزی او ډوډی په تکلیف هاضمه کېږي. د شپې ترناوخت پوري هیڅکله مه کښئ؛ ځکه چې بیا سهار وختی نشي پورته کېدی.

که تاسې د ژوند ورځنیو چارو ته یو معقول مهالو بش و تاکئ؛ زه تاسې ته اطمینان درکوم چې تاسې به هیڅکله له اروايی او بدنه نارو غیيو سره مخ نشي، باندنه نړۍ او خلک چې نن سبا په سپورې می او نورو ستورو کې ګرځی، هغوي له مونږ او تاسې نسه ټوانان نه دي؛ بلکې هغوي تل د وخت قدر کړي دي، بېخایه یې وخت نه دي تېر کړي، شپې ورڅ یې کار کړي دي ځکه او س دې مقام ته رسېدلې دي.

مذہب او عقیدوی ارخ بې !

نن سیا د ټوانانو د بدئی کمزوری، اروایی ناروغیو او مذہبی جنجالونو مهمه وجہ داده چې دوی د عبادت او د عاله اهمیت او نسبگرې هبرې کړې دی، هغوي مذہب یو وروستو پاتې شی ګنې. د دې یوه وجہ دا هم ده، چې په جوماتونو کې نیمه لوستی مذہبی ملايان خپل ځانونه د مذہب اجاره دار ګنې. هغوي مذہب او د معاصر زمان غونښتنې سره هم آهنګه نشوې کړای او نه هم شعوري داسې کول غواړي. که خه هم اسلام د هر زمان مذہب دی؛ مګر ملاصاחבانو روشن خیال کيدو ته تر او سه پرېښود؛ ټکه چې بیا د دوی روزی له خطر سره متوجه کېږي.

حقیقت دادی چې اکثره ملايان له مذہبی زده کړو بې برخې دی، له حدیث، فقهی او ټولنیزو علومو پوره خبر نه وي. بس یوازې یې یو خو سورتونه یاد وي؛ نور نو د جمعی د مانځه خطبه هم له کتابه وايی، تکاري مسلې کوي، په خبر او ویناوو کې یې تاثیر، خلوص او جوش نه وي. خلک د ټان پر لوري نشي راماتولی او نه یې متأثره کولی شي. هغوي چې کوم و عظاو نصیحت پر ممبر کوي او دلایل وړاندې کوي. هغه د روښانه د ماغه خلکو لپاره د منلو ورنه وي. همدا وجه، چې ټوانان له مذہب خخه منحرف شوي دي.

د ټوان او خونب او سېدو هنر

ملا صاحبان وايي چې انسان سپورمۍ او نورو سيارو ته هيڅکله نشي ختلې، که چا دا خبره ومنله هغه کافر کېږي، دا چې زمونږاو ستاسي د ساينس په كتابونو کې له اووم ټولکې خخه د انسان د سپورمۍ او نورو سيارو ته د ختلو کيسې کېږي، زمونږ ماشومان او ټوانان يې په یودول ذهنې کشمکش او اضطراب کې رابنكېل کړي دي او س دوی حیران دي چې د کلي د ملا صاحب خبره ومني او که د ساينس او تخنيک؟ همدا وجهه ده چې ډېرى ټوانان مذهب ته د شک په سترګه ګوري

په حقیقت کې ټوانان له مذهب خخه نه دي پردي شوي، بلکې دغوا خلکو له ټوانانو پردي کړي دي. له مذهب خخه بېگانه کېدل او اړیکې نه لرلو پایله داده، چې ډېرى ټوانانو پردي کولتور ته مخه کړي ده. نه داسي هېڅکله نه دي پکار. مذهب او دين د چا ملکیت نشي کېدى، مونږاو تاسي ټول د اسلام او مذهب ساتونکي يو، خوک چې له مذهب خخه وئي، ګواکې له دين خخه وئي، مذهب باید په یوې کوچني ډلکې پوري ونه ترو او نه تري سرغرۇنه وکړو.

لكه وړاندې مو چې يادونه وکړه، انساني ذهن کې ډېر زور دي، ذهن دی چې انسان جوړوي او انسان خرابوي ستاسي ڈھنونو پر تاسي یرغل کړي دي او ستاسي ځانګړې تیاواي یې په یرغمل کړي دي. دي تهدلا شعور ذهن یرغمل وايي. دا چې لا شعور ذهن خه شى دي، دا مو هم وړاندې درته ثابتنه کړي ده. بس چې هر خه دي تاسي داسي فکرو کړئ، چې ذهن لاندې کړي یاست، که زړه مو وي چې خیالونه او فکرونه مو تعميري بنې ولري ددي نښه لاره داده، چې مذهب او اسلام ته مخه کړئ او په اسلامي احکاماتو عمل وکړئ.

زه درته یوه وظيفه نسيم، ډېره آسانه ده، هر سهار او ماسخون له

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

لماનځه وروسته د ګوتو په بندونو سل څلپي یا هي یا فيوم ووايئ، ددي
ګته به هغه وخت درته ثابته شي، چې یوازې په دې وخت کې خدای پاک
د ئان پروپراندې محسوس کړئ، د دنيا خيال له ذهنې وباسئ. په لوړيو
کې ممکن درته زړه تنگي پیدا کړي؛ خود وخت په تېربېدو سره به خپله
درته خرګنده شي، چې خومره ګته یې درته کړې ده دا وظيفه جاري
وساتئ او قضا کوئ یې مه

زړه تنگي او درملنه بې !

زړه تنگي لە آرە د اروايىي نيمگپتىيا لاشعوري اظهاردى، كە د اروايىي نيمگپتىيا لە مخې ووايو؛ نو زړه تنگي د انسان خپلە نيمگپتىيا او گناه ده، كە تاسې راسره دانە منئ؛ نو وگورئ هغه کسان چې لە كتاب، مطالعې يا کوم بل بوختونكىي کار خخە تنگپرى، داسې کسان ھم شته چې لە دې شيانو نه تنگپرى؛ بلکې خوند او گىته ترى اخلى.

زەغوارم چې يوه پە زړه پورې نسخە درتە وبنىم كە غوارئ، چې لە زړه تنگي او اروايىي ستونزو خلاصون و مومئ؛ نو ارو مرو درتە خە بوختىيا پيدا كپرى. دا اپىنه نه ده چې ستاسې دې اقتصادى ستونزې حل وي؛ نو كار كولو تە ارتىا نشته، دا خبره د منلو ورنە ده، نن سبا پە نرى كې زيات هغه و گپرى لە ذهنىي او اروايىي ناروغىي سره مخ دى، چې زياتې پىسى لرى. وجه يې داده چې دوى عصرى او غور خوراكونه كوي او كار يا پلى مزل نه كوي؛ ئىكە ورتە بېلا بېلى بىدنى او اروايىي ناروغىي پيدا كپرى. كە تاسې پە درس، مطالعې، دوكان، ورزش يا بل کوم دفترى كار كې بوخت ياست؛ نو زړه تنگي بېخایە فکرونە او نورې ستونزې نه درتە پيدا كپرى، كە د كار پە جريان كې زړه تنگي درتە رامخې تە كپرى، بايد يو غوره كتاب، مجله يا ورچانە مطالعه كپرى. لە ملگرو سره بندار

د ھوان او خوبن او سپدو هنر

وکرئ، خپلو خپلوانو کره ورشئ، نيمگري کورني او شخصي کارونه مو ترسره کرئ.

ئينې خلک دېر خسته کن او زړه تىگي وي، خپله خويي دا حال وي، چې نه په کور کې ماشومان او مېرمن نښه ورڅي ګوري او نه هم بيدیا د کلي او جومات خلک. هغوي که د واده يا خوبنۍ بندارته هم ورشي، د خپل زړه چاودون، خستگي او نهيلي کيسې به کوي. د هغو خلکو چې پر شونډويې خندا خر خبرې، غواړي له هغوي هم خندا او خوبنۍ واخلي. داسې خلکو ته که خدای دېرې پيسې ورکړي او ستونزې يې حل شي؛ نوبیا يې هم په داسې حلالتو کې شکراو د خوبنۍ اظهارته خوله نه جور پېږي. داسې خلک تل شکسته، مات، نهيلي او غمجن وي. هغه خوک چې خنده رویه، موسکي او ټولنیزوي؛ هغوي هيڅکله ستونزو او مشکلاتو ته نه تسلیمېږي او پکار هم داسې ده. ژوند جور له همدي ماتو او بریو خخه دي، دېر کم خلک غواړي چې د بل د ژوند په جوړولو کې مثبت رول ولو بوي. که خوک خپل خپلوان مو وي، یو خل به په مرې ژوندي کې لاس درکړي او مرسته به درسره وکړي؛ خو که مجبور او بې وسه يې ولیدئ بيا ترې د مرستې او پور اميد مه لري.

زمونې د ټولنې په زياتو وکرو کې يوه بله نيمگري تيادا هم ده، چې پور (قرض) له چانه واخلي، په سلو کې به شل داسې نه وي، چې پخپل تاکلي وخت يې بېرته درکړي. په دوى کې خلوبنست سلنډ داسې دي، چې نښه يې له وسه کېږي چې خپل امانت ورکړي؛ خو زړه يې نه غواړي.

ګورئ! داسې هيڅکله مه کوي، هغه چاچې یو خل يې اعتبار او باور له لاسه ورکړي دي، هغوي بيا په دېرې ژمنتيا هم بېرته لاسته نه دي راواړي. هيڅکله امانت مه خيانتوئ او وعده مه ماتوئ، دا عادت سره له نن په ئان کې پیدا کړي. تاسې ته به په دېرې ځایونو کې خپل ملګري او

د ئوان او خوبن او سېدو هنر

خپلوان بې وعدى شوي وي، ستاسي به خومره زړه مات شوي وي،
داسې بل انسان هم درد پېږي. په قران کريم کې خو ئايیه خدائ پاک د
امانت او وعدى په اړه ويلې وي، چې ((او په وعده وفا وکړئ، بې شکه
د وعدى په اړه له تاسي پونتنه کېږي.))

څوک چې وعدى، امانت، ملګرو او ټولنې ته ژمنتيا ونلري، هغوي د
زمکې په سرد خاشاكو ارزښت هم نه لري د غوره اخلاقو ترڅنګ
ژمنتيا هم دانسانیت غونښتنه ده، د غوره اخلاقو او ژمنتيا جو هر چې
خدای پاک په هر چا لورو لي دي، هغوي په ټولنه کې دېر لورې خلک دي. د
خلکو په نزد هم دېراحترام وړوي او د خدائ پاک په نزد هم

رائه ! چې له خپلو ستونزو خوند واخلو !

تاسي ته به دا خبره او پرېکړه ډېره بې خایه او له فکر خخه لري
ښکاري، چې له ستونزو او سترياوو خخه خنګه خوند اخيستل کېږي
په اوږ او به جوش کېږي، ګلکېږي نه، سمه ده تاسي نښه واياست؛ مګر د
خوبنۍ تر لاسه کولو لپاره مونږ دانه وايو، چې تاسي پخپلو ستونزو او
مسايلو سترګې پتې کړئ او په زوره ئان خوبن وساتئ. دې ته تېبنته یا
فرار وايي، زمونږ موخداده، چې تر خو پوري تاسي ژوندي یاست،
ستونزې او سترياوي به ارو مروگالئ، داد ژوند غوبنتنه ده، له دې خخه
په تېبنته کولو کې سکون نه تر لاسه کېږي. بايد مقاومت ورسره وکړئ،
لومړي بې تجزيه او شننه وکړئ او بیا بې د حل سوچ وکړئ؛ لکه خرنګه

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

چې د روزمره کارونو لپاره پلان جوروئ، په همدي ډول د خپلو ستونزو د هواري لپاره هم يو پلان جور کړئ
که تاسي په دې فکر کې ياست، چې ستاسي ملګرو، خپلوانو او همزولو پخوا هیڅ نه درلودل او سې څنګه خو منزله کورونه دی او ستاسي هیڅ نشه، دا فکر هم ستاسي تعميري سوچونه وژني، هغوي چې دومره امکانات لري، محنت او خواري به يې کړي وي، پردي مزدوري به يې کړي وي او بیا به يې د ژوند د جورولو فکر کړي وي او یا کېدای شي په تریاکو، فاقاچاق او نورو لارو يې پيسې لاسته راوړې وي؛ خوزه تاسي ته یقین درکوم، چې ستاسي ژوند تر هغوي بنه دی. هغوي چې خومره پيسې لري دومره اروايي او بدني ستونزي هم لري. په هغو کې به داسي کسان هم وي، چې ډېر به مطمین او آرام ژوند تېروي، هغه د ژوند د تېرولو او پيسو خرج کولو په هنر پوهېږي هم يې پر خپل ځان خوري، هم يې بنه کور جور کړي دي، هم پر خپلو بچيانو زده کړي کوي، هم خپل خپلوان پالي او هم له غربيانو سره مرسته کوي.
خدای پاک وايسي چې خه ډول تاسي زما په اړه سوچ کوئ، زه هماگسي يم، تاسي هم همت و کړئ، عقيده او فکر موږ ابر کړئ، له نيت بدی او بخل خخه لري ګرځئ، دنيا او علميټ د هيچا ميراث نه دي، هرڅوک چې محنت و کړي ترلاسه کولي يې شي. له عقيدي، فکر او نيت سر بېره مو یو بل شي ته هم فکروي، چې ستاسي د ژوند په جورولو کې د شخصيت او کردار رول هم ډېر مهم دي. خوک چې غوره شخصيت او مثبت کردار نلري، هغوي په ټولنه کې داسي وي، لکه د او بو پر سر ځګ. د ماشومتوب خوبونه مه وينئ، خپل تېر زمان ته مه ستښېږي؛

د ټوان او خوبن او سېدو هنر

بلکې حال او راتلونکى مو به نظر کې ونيسي. تاسې له خپلو ځانګړتیاوه خبرنه ياست، تاسې تر هغه ځایه نه ګورئ، چې تر کومه ځایه مو نظر کارکوي، تاسې په خپلو غوبونو هومره نه اورئ، خومره چې د اورېدو تو ان لرئ؛ ځکه چې تاسې په لاشوري ډول غواړئ چې ماشومان شئ، د مور په غېړه کې پت شئ او پلار مو باید تر ګتو ونيسي او بازار ته مو بوزي. اروپوهنه تاسې ته ستاسې مسوليتونه او ستاسې بالغ کېدل درښي، په هغې عمل وکړئ او خپل راتلونکى مو جوړ کړئ.

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library